

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 330

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54

14 decembrie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 1295/2011 al Consiliului din 13 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1284/2009 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva Republicii Guineea** 1
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1296/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de aprobare a unor modificări care nu sunt minore din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (DOP)]** 3
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1297/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Seggiano (DOP)]** 5
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1298/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de aprobare a unei modificări care nu este minoră din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Pélardon (DOP)]** 7
- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1299/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de aprobare a unei modificări care nu este minoră din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Azeites do Ribatejo (DOP)]** 9

Preț: 3 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1300/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Magyar szürkemarha hús (IGP)]	11
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1301/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 de aprobare a unor modificări care nu sunt minore din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Vitellone bianco dell'Appennino Centrale (IGP)]	13
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1302/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată	15
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1303/2011 al Comisiei din 9 decembrie 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată	17
★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1304/2011 al Comisiei din 13 decembrie 2011 privind retragerea suspendării temporare a regimului de scutire de taxe vamale pentru anul 2012 aplicabil importurilor în Uniunea Europeană de anumite mărfuri originare din Norvegia, rezultate din transformarea produselor agricole prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului	19
Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1305/2011 al Comisiei din 13 decembrie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume ...	21

DECIZII

2011/831/UE:

★ Decizia Consiliului din 1 decembrie 2011 privind dispozițiile practice și procedurale în vederea numirii de către Consiliu a patru membri în cadrul juriului european pentru acțiunea Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european	23
---	----

2011/832/UE:

★ Decizia Comisiei din 7 decembrie 2011 privind un ghid pentru înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea globală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) [notificată cu numărul C(2011) 8896] ⁽¹⁾	25
---	----

2011/833/UE:

★ Decizia Comisiei din 12 decembrie 2011 privind reutilizarea documentelor Comisiei	39
---	----

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1295/2011 AL CONSILIULUI

din 13 decembrie 2011

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1284/2009 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva Republicii Guineea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 215 alineatul (1),

având în vedere Decizia 2011/706/PESC a Consiliului din 27 octombrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/638/PESC privind măsuri restrictive împotriva Republicii Guineea ⁽¹⁾,

având în vedere propunerea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei,

întrucât:

- (1) Regulamentul (UE) nr. 1284/2009 al Consiliului ⁽²⁾ a instituit anumite măsuri restrictive specifice împotriva Republicii Guineea, în conformitate cu Poziția comună 2009/788/PESC a Consiliului ⁽³⁾ (înlocuită ulterior de Decizia 2010/638/PESC a Consiliului ⁽⁴⁾), ca răspuns la represiunea violentă de către forțele de securitate a manifestațiilor politice din Conakry la 28 septembrie 2009.
- (2) Decizia 2010/638/PESC a fost modificată prin Decizia 2011/706/PESC, pentru a se modifica, printre altele, domeniul de aplicare a măsurilor legate de echipamente militare și de echipamente care pot fi folosite în scopul represiunii interne.
- (3) Anumite aspecte ale măsurilor respective intră în domeniul de aplicare a tratatului și, prin urmare, este necesară o reglementare la nivelul Uniunii pentru punerea lor în aplicare, în special pentru a se asigura aplicarea uniformă a acestor măsuri de către operatorii economici din toate statele membre.

- (4) Regulamentul (UE) nr. 1284/2009 ar trebui modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În Regulamentul (UE) nr. 1284/2009, la articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prin derogare de la articolele 2 și 3, autoritățile competente din statele membre, menționate pe site-urile internet enumerate în anexa III, pot autoriza următoarele în cazuri justificate în mod corespunzător:

- (a) vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de echipamente care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne, cu condiția să fie destinate exclusiv unor scopuri umanitare sau de protecție, programelor de construcție instituțională ale Organizației Națiunilor Unite (ONU) și ale Uniunii Europene sau operațiilor de gestionare a crizelor ale Uniunii Europene și ale ONU;
- (b) vânzarea, furnizarea, transferul sau exportul de echipamente neletale care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne, cu condiția să fie destinate exclusiv pentru a permite poliției și jandarmeriei din Republica Guineea să recurgă la forță numai în mod adecvat și proporțional, în scopul menținerii ordinii publice;
- (c) acordarea de finanțare, asistență financiară, asistență tehnică, servicii de brokeraj și alte tipuri de servicii legate de echipamentele sau de programele și operațiile menționate la literele (a) și (b);
- (d) acordarea de finanțare, asistență financiară, asistență tehnică, servicii de brokeraj și alte tipuri de servicii legate de echipamente militare neletale destinate exclusiv unor scopuri umanitare sau de protecție, programelor de construcție instituțională ale ONU și ale Uniunii sau operațiilor Uniunii Europene și ale ONU de gestionare a crizelor;

⁽¹⁾ JO L 281, 28.10.2011, p. 28.⁽²⁾ JO L 346, 23.12.2009, p. 26.⁽³⁾ JO L 281, 28.10.2009, p. 7.⁽⁴⁾ JO L 280, 26.10.2010, p. 10.

(e) acordarea de finanțare, asistență financiară, asistență tehnică, servicii de brokeraj și alte tipuri de servicii legate de echipamente militare neletale destinate exclusiv pentru a permite poliției și jandarmeriei din Republica Guineea să recurgă la forță numai în mod adecvat și proporțional, în scopul menținerii ordinii publice;

(f) acordarea de finanțare, asistență financiară, asistență tehnică, servicii de brokeraj și alte tipuri de servicii legate de vehicule care nu sunt destinate luptei, care au

fost construite sau echipate cu materiale care oferă protecție balistică și care sunt destinate exclusiv protecției personalului Uniunii Europene și al statelor sale membre în Republica Guineea.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
M. CICHOCKI

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1296/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****de aprobare a unor modificări care nu sunt minore din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a examinat cererea Italiei de aprobare a unor modificări ale elementelor din caietul de sarcini al denumirii de origine protejate „Riso di Baraggia Biellese e Vercellese”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 982/2007 al Comisiei ⁽²⁾.

- (2) Deoarece modificările respective nu sunt minore în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul respectiv. Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, modificările trebuie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se aprobă modificările caietului de sarcini publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 217, 22.8.2007, p. 22.

⁽³⁾ JO C 56, 22.2.2011, p. 18.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.6. Fructe, legume și cereale în stare proaspătă sau prelucrate

ITALIA

Riso di Baraggia Biellese e Vercellese (DOP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1297/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Seggiano (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (5) al treilea și al patrulea paragraf,

întrucât:

(1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) și în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, cererea de înregistrare a denumirii „Seggiano” depusă de Italia a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.

(2) Regatul Unit a prezentat o declarație de opoziție cu privire la înregistrare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006. Această declarație de opoziție a fost considerată admisibilă în temeiul articolului 7 alineatul (3) din regulamentul menționat.

(3) În declarația de opoziție, Regatul Unit a indicat că înregistrarea denumirii în cauză ar reprezenta o încălcare a

articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 și ar periclita existența unor mărci înregistrate pe teritoriul său.

(4) Prin scrisoarea din data de 18 noiembrie 2010, Comisia a invitat statele membre în cauză să încerce să ajungă la un acord în conformitate cu procedurile lor interne.

(5) Dat fiind că Italia și Regatul Unit au ajuns la un acord în termenul prevăzut, cu modificări minore ale caietului de sarcini și nicio modificare a documentului unic publicat în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, denumirea „Seggiano” trebuie înregistrată în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.⁽²⁾ JO C 77, 26.3.2010, p. 6.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman, enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.5. Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)

ITALIA

Seggiano (DOP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1298/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****de aprobare a unei modificări care nu este minoră din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Pélardon (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a examinat cererea Franței de aprobare a unei modificări din documentul unic al denumirii de origine protejate „Pélardon”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2400/1996 al Comisiei ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2372/2001 ⁽³⁾.

- (2) Deoarece modificările respective nu sunt minore în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul respectiv. Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, modificarea trebuie aprobată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se aprobă modificările caietului de sarcini publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 327, 18.12.1996, p. 11.

⁽³⁾ JO L 320, 5.12.2001, p. 9.

⁽⁴⁾ JO C 35, 4.2.2011, p. 13.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.3. Brânzeturi

FRANȚA

Pélardon (DOP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1299/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****de aprobare a unei modificări care nu este minoră din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Azeites do Ribatejo (DOP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf și în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a examinat cererea Portugaliei de aprobare a unor modificări ale elementelor din caietul de sarcini al denumirii de origine protejate „Azeites do Ribatejo”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/96 al Comisiei ⁽²⁾.

- (2) Deoarece modificările respective nu sunt minore în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽³⁾, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul respectiv. Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, modificările trebuie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se aprobă modificările caietului de sarcini publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 148, 21.6.1996, p. 1.

⁽³⁾ JO C 56, 22.2.2010, p. 13.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.5. Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, uleiuri etc.)

PORTUGALIA

Azeites do Ribatejo (DOP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1300/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Magyar szürkemarha hús (IGP)]**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, cererea de înregistrare a denumirii „Magyar szürkemarha hús” depusă de Ungaria fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾.

- (2) Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, această denumire trebuie, prin urmare, înregistrată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se înregistrează denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.⁽²⁾ JO C 83, 17.3.2011, p. 14.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.1. Carne și organe comestibile proaspete

UNGARIA

Magyar szürkemarha hús (IGP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1301/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011**

de aprobare a unor modificări care nu sunt minore din caietul de sarcini al unei denumiri înregistrate în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Vitellone bianco dell'Appennino Centrale (IGP)]

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (4) primul paragraf,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a examinat cererea Italiei de aprobare a unor modificări ale unor elemente din caietul de sarcini al indicației geografice protejate „Vitellone bianco dell'Appennino centrale”, înregistrată în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/96 al Comisiei ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 134/98 ⁽³⁾.

- (2) Deoarece modificările respective nu sunt minore în sensul articolului 9 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, Comisia a publicat cererea de modificare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul respectiv. Deoarece Comisiei nu i s-a comunicat nicio declarație de opoziție, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, modificările trebuie aprobate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se aprobă modificările caietului de sarcini publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* cu privire la denumirea care figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Dacian CIOLOȘ
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

⁽²⁾ JO L 148, 21.6.1996, p. 1.

⁽³⁾ JO L 15, 21.1.1998, p. 6.

⁽⁴⁾ JO C 82, 16.3.2011, p. 7.

ANEXĂ

Produse agricole destinate consumului uman, enumerate în anexa I la tratat:

Clasa 1.1. Carne și organe comestibile proaspete

ITALIA

Vitellone bianco dell'Appennino centrale (IGP)

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1302/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclaturii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții UE specifice, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă trebuie clasificate la codurile NC indicate în coloana 2, pe baza motivelor care figurează în coloana 3 a aceluiași tabel.
- (4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, în temeiul articolului 12

alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, pentru o perioadă de trei luni, a informațiilor tarifare obligatorii care au fost furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre în ceea ce privește clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată, dar care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament ⁽²⁾.

- (5) Comitetul Codului Vamal nu a emis un avis în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codurile NC indicate în coloana 2 a aceluiași tabel.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament pot fi invocate în continuare pentru o perioadă de trei luni, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Algirdas ŠEMETA
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (Cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
Sticlă din plastic, confecționată din polietilenă, cu bușon și având o bază de formă rotundă. Produsul are o înălțime de aproximativ 20 cm și o capacitate de 0,5 litri. Produsul este destinat introducerii în suportul pentru sticle al bicicletelor și este utilizat pentru transportul băuturilor. (A se vedea fotografia) (*)	3923 30 10	Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1 și 6 de interpretare a Nomenclaturii Combinată, precum și pe baza textului codurilor NC 3923, 3923 30 și 3923 30 10. Deoarece produsul este o sticlă de plastic cu bușon și nu conține alte elemente cum ar fi, de exemplu, cană de băut detașabilă, și este utilizat pentru transportul băuturilor răcoritoare, acesta nu poate fi clasificat la poziția 3924 ca articol de veselă, ustensilă de bucătărie sau alt articol de gospodărie. În consecință, clasificarea la poziția 3924 este exclusă. Prin urmare, deoarece este un articol pentru transportarea sau ambalarea bunurilor, produsul trebuie clasificat la poziția 3923 [a se vedea notele explicative pentru poziția 3923 din Sistemul armonizat, litera (a) de la alineatul (1)].

(*) Fotografia are un caracter strict informativ.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1303/2011 AL COMISIEI**din 9 decembrie 2011****privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

- (1) Pentru a asigura aplicarea uniformă a Nomenclaturii combinate anexate la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, este necesar să se adopte măsuri privind clasificarea mărfurilor menționate în anexa la prezentul regulament.
- (2) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 stabilește regulile generale pentru interpretarea Nomenclaturii combinate. Aceste reguli se aplică, de asemenea, oricăror alte nomenclaturi bazate integral sau parțial pe aceasta sau care îi adaugă acesteia subdiviziuni suplimentare și care sunt stabilite prin dispoziții UE specifice, în vederea aplicării de măsuri tarifare sau de altă natură privind comerțul cu mărfuri.
- (3) În temeiul acestor reguli generale, mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă trebuie clasificate la codurile NC indicate în coloana 2, pe baza motivelor care figurează în coloana 3 a aceluiași tabel.
- (4) Este necesar să se prevadă posibilitatea invocării în continuare de către titular, în temeiul articolului 12

alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾, pentru o perioadă de trei luni, a informațiilor tarifare obligatorii care au fost furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre în ceea ce privește clasificarea mărfurilor în Nomenclatura combinată, dar care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament.

- (5) Comitetul Codului Vamal nu a emis niciun avis în termenul limită stabilit de președintele său,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Mărfurile descrise în coloana 1 a tabelului din anexă se clasifică în Nomenclatura combinată la codurile NC indicate în coloana 2 a aceluiași tabel.

Articolul 2

Informațiile tarifare obligatorii furnizate de autoritățile vamale ale statelor membre care nu sunt conforme cu dispozițiile prezentului regulament pot fi invocate în continuare pentru o perioadă de trei luni, în temeiul articolului 12 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 9 decembrie 2011.

Pentru Comisie,
pentru președinte
Algirdas ŠEMETA
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

⁽²⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

ANEXĂ

Descrierea mărfurilor	Clasificare (cod NC)	Motive
(1)	(2)	(3)
Gel analgezic care conține următoarele ingrediente: — alcool izopropilic — apă — extract de plante (<i>Ilex paraguariensis</i>) — polimeri ai acidului acrilic (carbomer) — trietanolamină — mentol — camfor — dioxid de siliciu — metilparaben — glicerină — propilenglicol — tartrazină (E102) — albastru brilliant FCF (E133) Cantitățile ingredientelor nu sunt indicate pe ambalajul produsului. Pe ambalaj se recomandă ca produsul să se utilizeze pentru calmarea temporară a durerilor musculare și articulare minore asociate artritei, durerilor de spate, entorselor și luxațiilor.	3824 90 97	Clasificarea se stabilește pe baza regulilor generale 1 și 6 de interpretare a Nomenclaturii combinate, a notei complementare 1 la capitolul 30, precum și a textelor codurilor NC 3824, 3824 90 și 3824 90 97. Produsul nu poate fi utilizat nici în scopuri terapeutice, deoarece nu tratează sau vindecă boli sau afecțiuni, nici în scopuri profilactice, deoarece nu apără sau protejează împotriva bolilor sau afecțiunilor. În plus, produsul nu îndeplinește cerințele notei complementare 1 de la capitolul 30. Prin urmare, se exclude clasificarea ca medicament la poziția 3004. Produsul nu poate fi considerat un preparat pentru înfrumusețare sau machiaj, deoarece nu se utilizează pentru îngrijirea pielii. Cu toate că are un efect de răcorire în zona unde este aplicat, produsul nu tratează de fapt pielea în niciun fel. Prin urmare, se exclude clasificarea la poziția 3304. În consecință, produsul se clasifică la codul NC 3824 90 97 în categoria alte produse chimice sau preparate ale industriei chimice sau ale industriilor conexe, nedenumite și necuprinse în altă parte.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1304/2011 AL COMISIEI**din 13 decembrie 2011**

privind retragerea suspendării temporare a regimului de scutire de taxe vamale pentru anul 2012 aplicabil importurilor în Uniunea Europeană de anumite mărfuri originare din Norvegia, rezultate din transformarea produselor agricole prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1216/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 de stabilire a regimului comercial aplicabil anumitor mărfuri rezultate din transformarea produselor agricole ⁽¹⁾, în special articolul 7 alineatul (2),având în vedere Decizia 2004/859/CE a Consiliului din 25 octombrie 2004 privind încheierea unui acord sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Europeană și Regatul Norvegiei referitor la Protocolul nr. 2 la Acordul bilateral de liber schimb între Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei ⁽²⁾, în special articolul 3,

întrucât:

- (1) Protocolul nr. 2 la Acordul bilateral de liber schimb între Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei ⁽³⁾ și Protocolul nr. 3 la Acordul SEE ⁽⁴⁾ stabilesc regimurile comerciale care se aplică anumitor produse agricole și produse agricole transformate între părțile contractante.
- (2) Protocolul nr. 3 la Acordul SEE, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 138/2004 a Comitetului mixt al SEE ⁽⁵⁾, prevede taxe vamale zero aplicabile unor anumite ape cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori sau cu arome, încadrate la codul NC 2202 10 00, precum și altor băuturi nealcoolice cu conținut de zahăr, încadrate la codul NC ex 2202 90 10.
- (3) Taxa vamală zero aplicabilă apelor și altor băuturi în cauză a fost suspendată temporar pentru Norvegia prin acordul sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Europeană și Regatul Norvegiei referitor la Protocolul nr. 2 la Acordul bilateral de liber schimb între Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei ⁽⁶⁾, denumit în continuare „acordul”, aprobat prin Decizia 2004/859/CE. În conformitate cu punctul

IV din procesul-verbal convenit al acordului, importurile scutite de taxe vamale de mărfuri încadrate la codurile NC 2202 10 00 și ex 2202 90 10 originare din Norvegia sunt permise numai în limitele unui contingent tarifar scutit de taxe vamale, aplicându-se o taxă asupra importurilor ce depășesc acest contingent tarifar alocat.

- (4) În temeiul punctului IV a treia liniuță ultima teză din procesul-verbal convenit al acordului, produsele în cauză ar trebui să beneficieze de acces nelimitat în Uniunea Europeană scutit de taxe vamale atât timp cât, la data de 31 octombrie a anului precedent, contingentul tarifar nu a fost epuizat. Conform datelor furnizate Comisiei, contingentul anual pentru 2011 pentru apele și băuturile în cauză deschis prin Regulamentul (UE) nr. 1248/2010 al Comisiei ⁽⁷⁾ nu a fost epuizat la 31 octombrie 2011. Prin urmare, produsele în cauză ar trebui să beneficieze, între 1 ianuarie 2012 și 31 decembrie 2012, de acces nelimitat în Uniunea Europeană scutit de taxe vamale.
- (5) Din aceste motive, este necesară retragerea suspendării temporare a regimului de scutire de taxe vamale aplicat în temeiul Protocolului nr. 2.
- (6) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de gestionare a chestiunilor orizontale privind schimburile comerciale de produse transformate care nu sunt incluse în anexa I,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) În perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2012 se retrage suspendarea temporară a regimului de scutire de taxe vamale aplicat în temeiul Protocolului nr. 2 la Acordul bilateral de liber schimb între Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei pentru mărfurile încadrate la codul NC 2202 10 00 (ape, inclusiv ape minerale și ape gazeificate cu adaos de zahăr sau alți îndulcitori sau cu arome) și ex 2202 90 10 [alte băuturi nealcoolice cu conținut de zahăr (zaharoză sau zahăr invertit)].

(2) Regulile de origine care se aplică reciproc mărfurilor menționate la alineatul (1) se stabilesc în Protocolul nr. 3 la Acordul bilateral de liber schimb între Comunitatea Economică Europeană și Regatul Norvegiei.

⁽¹⁾ JO L 328, 15.12.2009, p. 10.⁽²⁾ JO L 370, 17.12.2004, p. 70.⁽³⁾ JO L 171, 27.6.1973, p. 2.⁽⁴⁾ JO L 22, 24.1.2002, p. 37.⁽⁵⁾ JO L 342, 18.11.2004, p. 30.⁽⁶⁾ JO L 370, 17.12.2004, p. 72.⁽⁷⁾ JO L 341, 23.12.2010, p. 1.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 1305/2011 AL COMISIEI**din 13 decembrie 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

întrucât:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 14 decembrie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 decembrie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	AL	58,0
	MA	72,2
	TN	80,5
	TR	94,4
	ZZ	76,3
0707 00 05	EG	170,1
	TR	111,9
	ZZ	141,0
0709 90 70	MA	41,1
	TR	146,0
	ZZ	93,6
0805 10 20	AR	40,2
	BR	41,5
	CL	30,5
	MA	56,3
	TR	58,8
	ZA	54,0
	ZZ	46,9
0805 20 10	MA	65,1
	ZZ	65,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	84,5
	TR	80,1
	ZZ	82,3
0805 50 10	TR	55,7
	ZZ	55,7
0808 10 80	CA	109,9
	CL	90,0
	US	118,0
	ZA	80,2
	ZZ	99,5
0808 20 50	CN	60,4
	ZZ	60,4

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA CONSILIULUI

din 1 decembrie 2011

privind dispozițiile practice și procedurale în vederea numirii de către Consiliu a patru membri în cadrul juriului european pentru acțiunea Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european

(2011/831/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Articolul 1

având în vedere Decizia nr. 1194/2011/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2011 de instituire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european ⁽¹⁾, în special articolul 8,

Consiliul decide cu privire la numirea a patru membri în cadrul juriului european în conformitate cu dispozițiile practice și procedurale stabilite la articolul 2.

Articolul 2

întrucât:

- (1) Articolul 8 din Decizia nr. 1194/2011/UE prevede stabilirea unui juriu european de experți independenți (denumit în continuare „juriul european”), care include treisprezece membri numiți de instituțiile și organismele europene, dintre care patru sunt numiți de către Consiliu pentru un mandat de trei ani.
 - (2) Fiecare instituție și organism ar trebui să urmărească asigurarea într-o măsură cât mai mare a complementarității competențelor membrilor juriului european pe care îi numește.
 - (3) La momentul prezentării candidaților pentru a deveni membri ai juriului european, statele membre care sunt deja reprezentate de unul sau mai mulți experți în juriul respectiv, care au fost numiți de o altă instituție sau un alt organism decât Consiliul, sunt încurajate să țină seama de promovarea echilibrului geografic și între sexe în cadrul juriului european atunci când iau o decizie cu privire la participarea lor la acest proces.
 - (4) Este oportun ca Consiliul să decidă cu privire la dispozițiile practice și procedurale pentru numirea celor patru membri ai săi în cadrul juriului european.
 - (5) Aceste dispoziții ar trebui să fie echitabile, ușor de pus în aplicare, nediscriminatorii și transparente și ar trebui să urmărească să asigure îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor lor de către membrii numiți în cadrul juriului european.
 - (6) Aceste dispoziții ar trebui adaptate, dacă este necesar, din perspectiva rezultatelor evaluărilor acțiunii privind Marca patrimoniului european, prevăzute la articolul 18 din Decizia nr. 1194/2011/UE,
- (1) Statele membre sunt invitate să prezinte candidați care să devină membri ai juriului european. Participarea statelor membre în acest proces este voluntară. Fiecare stat membru are dreptul de a prezenta un singur candidat. Pentru a se asigura de o reprezentare geografică echilibrată, se exclud de la participare statele membre care au experți numiți de către Consiliu pentru mandatul precedent.
 - (2) Candidaturile se prezintă în scris și demonstrează clar faptul că respectivul candidat este un expert independent cu experiență și cunoștințe solide în domeniile relevante pentru obiectivele acțiunii și că își asumă angajamentul de a lucra în cadrul juriului european, în conformitate cu cerințele stabilite în partea 1 a anexei. Candidaturile prezentate conțin, de asemenea, o declarație semnată corespunzător, astfel cum figurează în partea 2 a anexei.
 - (3) Candidaturile prezentate vor preciza, pentru fiecare candidat, principalul domeniu de cunoștințe dintre următoarele:
 - istorie și culturi europene;
 - educație și tineret;
 - gestiune culturală, inclusiv dimensiunea patrimoniului;
 - comunicare și turism.
 - (4) Se organizează o tragere la sorți dintre candidaturile prezentate recunoscute de grupul de pregătire relevant al Consiliului, în vederea selecționării unui candidat în cadrul fiecăreia dintre cele patru categorii menționate la alineatul (3). Primul nume tras la sorți pentru fiecare categorie se consideră ca fiind selecționat. Această selecție este ulterior aprobată de către Consiliu.

⁽¹⁾ JO L 303, 22.11.2011, p. 1.

(5) Dacă nu există candidați în cadrul uneia sau al mai multor categorii, se va trage la sorți un candidat suplimentar sau se trag la sorți mai mulți candidați suplimentari din categoriile în care există cei mai mulți candidați. Dacă într-o anumită categorie există un singur candidat, respectivul candidat va fi selecționat fără tragere la sorți.

(6) În cazul în care un membru al juriului european nu este în măsură să își îndeplinească mandatul, statul membru care a numit respectivul membru numește un înlocuitor cât mai curând posibil. Această numire respectă cerințele prevăzute în părțile 1 și 2 ale anexei și se aplică pentru perioada rămasă a mandatului.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 1 decembrie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
W. KOSINIAK-KAMYSZ

ANEXĂ

LISTA CERINȚELOR CARE TREBUIE ÎNDEPLINITE DE CANDIDAȚI

PARTEA 1

FIECARE CANDIDATURĂ SCRISĂ CONȚINE:

- o descriere privind educația, experiența în muncă și realizările notabile ale candidatului relevante pentru obiectivele acțiunii și criteriile pe care trebuie să le îndeplinească siturile;
- alegerea unui anumit domeniu de cunoștințe, însoțită de o explicație a alegerii respective.

PARTEA 2

FIECARE CANDIDATURĂ CONȚINE URMĂTOAREA DECLARAȚIE SCRISĂ:

„Am luat cunoștință cu privire la:

- obligațiile care îmi revin în acest rol și sunt în măsură să consacru un număr corespunzător de zile de lucru pe an activității în cadrul juriului european;
 - faptul că rolul de membru în cadrul juriului european nu este unul onorific și că un onorariu îmi va fi plătit de către Comisie pentru această activitate, precum și costuri de călătorie și cazare;
 - faptul că atribuțiile necesită independență și va trebui să semnez în fiecare an o declarație care confirmă că nu am conflicte de interese existente sau potențiale, în conformitate cu articolul 8 alineatul (5) din Decizia nr. 1194/2011/UE.”
-

DECIZIA COMISIEI

din 7 decembrie 2011

privind un ghid pentru înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea globală în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS)

*[notificată cu numărul C(2011) 8896]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2011/832/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) ⁽¹⁾, în special articolul 3 și articolul 46 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 prevede posibilitatea de a se înregistra în cadrul EMAS pentru organizațiile care au amplasamente multiple în unul sau mai multe state membre sau țări terțe.
- (2) Este necesar ca societățile comerciale și alte organizații cu amplasamente situate în diferite state membre sau țări terțe să primească informații suplimentare și orientări cu privire la posibilitățile de a se înregistra în cadrul EMAS.

- (3) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 49 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În sensul articolului 46 alineatul (4) și pentru a furniza informații suplimentare care să clarifice articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 1221/2009, Comisia adoptă prezentul ghid referitor la înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea colectivă în cadrul EMAS.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 7 decembrie 2011.

Pentru Comisie

Janez POTOČNIK

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 1.

ANEXĂ

Ghidul UE referitor la înregistrarea colectivă la nivelul UE, înregistrarea organizațiilor din țări terțe și înregistrarea globală în cadrul EMAS [Regulamentul (CE) nr. 1221/2009]**1. INTRODUCERE**

Scopul prezentului document este de a oferi atât orientări cu privire utilizarea Sistemului comunitar de management de mediu și audit (EMAS) de către organizațiile care operează cu filiale și amplasamente în mai multe state membre ale Uniunii Europene și/sau în țări terțe, cât și de a furniza statelor membre, verficatorilor și organizațiilor orientări specifice utile în vederea înregistrării. Prezentul ghid este elaborat în temeiul articolului 46 alineatul (4) din regulamentul EMAS ⁽¹⁾ care prevede că „Comisia, în colaborare cu forumul organismelor competente, elaborează un ghid referitor la înregistrarea organizațiilor din afara Comunității” și al articolului 16 alineatul (3) care prevede că „Forumul organismelor competente elaborează orientări destinate să asigure coerența procedurilor de înregistrare a organizațiilor în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv a celor de reinnoire a înregistrării și de suspendare și de radiere a înregistrărilor, atât pe teritoriul Comunității, cât și în afara acesteia”.

EMAS, instituit în 1993, viza la început anumite amplasamente ale organizațiilor din sectorul industrial și de producție. După prima revizuire în 2001, EMAS II a fost deschis pentru toate organizațiile cu amplasamente multiple (situate într-un stat membru al UE și în SEE, ca mai înainte). EMAS III și-a lărgit sfera, fiind acum aplicabil atât organizațiilor din UE, cât și celor din afara acesteia.

Deschiderea EMAS către țările terțe oferă organizațiilor din toate sectoarele un instrument în vederea atingerii unor niveluri ridicate de performanță de mediu care pot fi recunoscute în mod public de părțile interesate din Comunitatea Europeană.

Statele membre sunt libere să decidă dacă organismele lor naționale competente prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din regulamentul EMAS.

Înregistrarea

Datorită corelațiilor dintre înregistrarea organizațiilor cu amplasamente multiple în cadrul UE și înregistrarea organizațiilor din afara UE, în realitate pot apărea mai multe situații diferite. Prezentul document oferă orientări generale pentru cazurile cu care se confruntă atât organismele competente și verficatorii de mediu, cât și organizațiile care solicită înregistrarea în cadrul EMAS. Sunt analizate următoarele trei cazuri specifice:

- cazul nr. 1: înregistrarea organizațiilor cu amplasamente situate în mai mult de un stat membru al UE (**înregistrarea colectivă la nivelul UE**);
- cazul nr. 2: înregistrarea unică sau colectivă a organizațiilor cu amplasamente situate în țări terțe (**înregistrarea organizațiilor din țări terțe**); și
- cazul nr. 3: înregistrarea organizațiilor cu amplasamente situate atât în statele membre ale UE cât și în țări terțe (**înregistrarea globală**).

În toate cele trei cazuri, o organizație poate să solicite o înregistrare unică colectivă pentru toate amplasamentele sale sau doar pentru unele dintre acestea, care sunt determinate de organizație.

Notă:

Cazul simplu al unei înregistrării colective naționale în UE nu este tratat în prezentele orientări.

Prezenta orientare abordează aspecte precum:

- identificarea organismului competent;
- acreditarea sau autorizarea verficatorilor de mediu care operează în afara UE;
- coordonarea acestor proceduri la nivelul statelor membre;
- conformarea legală în țările terțe;
- reinnoirea, radierea și suspendarea înregistrărilor colective.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1221/2009.

Cerințele aplicabile celor trei situații sunt adeseori asemănătoare, dar utilizarea unor referințe încrucișate între capitole trebuie să se limiteze la minimum, pentru a îmbunătăți lizibilitatea textului. Prin urmare, pot apărea repetiții.

Este important pentru credibilitatea EMAS ca regulamentul să se aplice în mod similar atât pe teritoriul UE, cât și în afara acestuia. În acest sens, trebuie să fie luate în considerare diferențele și dificultățile de punere în aplicare a anumitor elemente specifice ale EMAS, cum ar fi conformarea legală. Organismele competente din statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să adopte proceduri specifice pentru a se asigura echivalența sistemelor EMAS pe teritoriul UE și în afara acestuia. Relațiile istorice, economice și culturale dintre statele membre ale UE și țările terțe pot promova punerea în aplicare a EMAS în țările terțe și la nivel global, constituind o modalitate de facilitare a extinderii EMAS în întreaga lume.

2. TERMINOLOGIE

În sensul prezentului document de orientare, se utilizează următoarea terminologie:

Sediu central înseamnă un organism de management care conduce o organizație cu amplasamente multiple, controlând și coordonând principalele funcții ale acesteia, precum planificarea strategică, comunicarea, aspectele fiscale și juridice, marketingul, finanțele etc.

Centru de management înseamnă un amplasament, diferit de sediul central al organizației cu amplasamente multiple, care este desemnat special în scopul înregistrării în temeiul regulamentului EMAS și la nivelul căruia se asigură controlul și coordonarea sistemului de management de mediu.

Organism competent principal înseamnă organismul competent responsabil cu procedurile de înregistrare colectivă la nivelul UE, de înregistrare a organizațiilor din țări terțe și de înregistrare globală.

Notă:

Articolul 3 alineatul (3) din regulamentul EMAS se referă la determinarea organismului competent (principal).

Determinarea organismului competent principal poate varia în funcție de „cazurile” descrise mai sus, după cum urmează:

- în primul caz (înregistrarea colectivă la nivelul UE), organismul competent principal este organismul competent din statul membru în care se află sediul central sau centrul de management al organizației solicitante;
- în cazul înregistrării organizațiilor din țări terțe și al înregistrării globale, acesta este organismul competent dintr-un stat membru care prevede înregistrarea organizațiilor din afara Comunității și în care a fost acreditat verificatorul. Cu alte cuvinte, în primul rând este necesar ca statul membru să prevadă înregistrarea organizațiilor din țări terțe, iar în al doilea rând trebuie să fie disponibili verificatori acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în procedura de înregistrare.

3. ÎNREGISTRAREA COLECTIVĂ LA NIVELUL UE – ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR CU AMPLASAMENTE MULTIPLE ÎN MAI MULTE STATE MEMBRE

3.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în statele membre ale UE

- 3.1.1. Organizațiile trebuie să respecte fără excepție dispozițiile legale naționale și de la nivelul UE aplicabile amplasamentelor incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.
- 3.1.2. Conform anexei IV punctul B litera (g) din regulamentul EMAS, declarația de mediu a organizațiilor include o trimitere la cerințele legale aplicabile referitoare la mediu.
- 3.1.3. Pentru a furniza „materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale”, după cum se menționează la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS, organizația poate furniza declarații din partea autorităților competente de aplicare a legii care atestă că nu există dovezi de nerespectare și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri relevante de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație. În cadrul procedurii de verificare, verificatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statul membru în care este situat amplasamentul.

3.2. Sarcinile organismelor competente

- 3.2.1. În cazul înregistrării colective la nivelul UE, determinarea organismului competent principal se face în funcție de localizarea sediului central sau a centrului de management al organizației (în această ordine).

3.2.2. În cazul înregistrării colective la nivelul UE, organismul competent principal cooperează numai cu toate organismele competente din statele membre în care sunt situate amplasamentele incluse în procedura de înregistrare colectivă.

3.2.3. Organismul competent principal este responsabil de înregistrare și va coordona procedura cu alte organisme competente.

Organismul competent principal nu înregistrează, suspendă, radiază sau reinnoiește înregistrarea unei organizații dacă organismul competent dintr-un alt stat membru, în care sunt situate amplasamentele ale organizației incluse în înregistrare, nu este de acord cu înregistrarea, suspendarea, radierea sau reinnoirea (a se vedea punctele 3.4 și 3.6 din prezentul ghid). După cum se precizează la punctul 3.4.6, organismul competent principal poate decide, de asemenea, să efectueze o procedură de înregistrare colectivă cu un domeniu de aplicare mai redus (de exemplu, fără amplasamentul contestat).

3.2.4. Organismele competente își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și de autorizare din statele membre, pentru a se asigura că atât autoritatea competentă cât și organismul de acreditare sau de autorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod coordonat.

3.2.5. Forumul organismelor competente stabilește și aprobă principiile generale și procedurile specifice de coordonare între organismele competente, în termen de șase luni de la adoptarea prezentului document de orientare. Acestea vor fi apoi înaintate spre adoptare în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 48 alineatul (2) și la articolul 49 alineatul (3) din regulamentul EMAS.

3.2.6. Forumul organismelor competente va elabora formulare standardizate în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene în vederea punerii în aplicare a „procedurilor de coordonare” menționate mai sus. Pentru a permite o comunicare eficientă, minimizând înțelegerea greșită din cauza dificultăților de ordin lingvistic, formularele standardizate vor fi formate în principal din căsuțe de bifat, cu un număr foarte restrâns de casete de „comentarii” care pot conține text liber. În eventualitatea unor litigii între organismele competente, trebuie păstrate dovezi scrise ale comunicărilor, precum scrisori, e-mailuri sau faxuri.

Formularele menționate anterior includ, ca anexă care poate fi actualizată, o listă a taxelor aplicabile privind toate statele membre.

3.3. Sarcinile verificatorilor acreditați sau autorizați

3.3.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verificatorilor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și procedurile de verificare.

3.3.2. Verificarea sistemului de management de mediu și validarea declarației de mediu EMAS trebuie să se efectueze de către un verficator de mediu EMAS care este acreditat sau autorizat în domeniul de aplicare relevant în conformitate cu codurile NACE ⁽¹⁾.

3.3.3. În cazul înregistrării unei organizații cu amplasamente și activități multiple, acreditarea verficatorului (verficatorilor) trebuie să acopere toate codurile NACE care corespund amplasamentelor și activităților organizației. Dacă un verficator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE corespunzătoare, este necesară participarea, în cooperare, a altor verficatori de mediu acreditați. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți verficatori acreditați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul EMAS. Pe lângă lipsa de verficatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți verficatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme. Toți verficatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare verficator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE). Semnarea aceleiași declarații de către toți verficatorii permite organismului competent principal să identifice toți verficatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor competente (care, la rândul lor, își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și autorizare), organismul competent principal poate verifica dacă toți verficatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă menționată la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent principal să verifice dacă codurile NACE ale verficatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

3.3.4. Verficatorii de mediu acreditați sau autorizați într-un stat membru sunt autorizați să intervină în alte state membre. Verficatorii trimit o notificare organismului de acreditare sau de autorizare din statul sau statele membre în care aceștia intenționează să intervină, cu cel puțin patru săptămâni înainte de începerea activităților.

⁽¹⁾ Stabile în Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice (JO L 393, 30.12.2006, p.1).

- 3.3.5. Organismul de acreditare sau de autorizare care supraveghează verificatorul (verificatorii) care își desfășoară activitatea în statul său membru transmite, în cazul unor probleme/rezultate negative, un raport de supraveghere organismului competent din statul membru respectiv. Organismul competent transferă în acest caz raportul de supraveghere organismului competent principal care este responsabil de înregistrarea colectivă la nivelul UE.
- 3.3.6. Dacă un verificator constată o situație de neconformitate în timpul verificării efectuate în vederea primei înregistrări, acesta nu semnează declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS și nici declarația de mediu EMAS.
- 3.3.7. Dacă un verificator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent (principal) că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. La reînnoirea înregistrării EMAS, verificatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării legale. Dacă organizația nu inițiază suficiente măsuri pentru rezolvarea problemei de conformitate, verificatorul nu validează declarația actualizată și nu semnează declarația și declarația de mediu EMAS. Cu alte cuvinte, verificatorul de mediu EMAS semnează declarația și validează declarația de mediu EMAS doar în cazul unei conformități depline.
- 3.4. **Procesul de înregistrare**
- 3.4.1. Normele generale aplicabile înregistrării sunt stabilite în capitolele II, III și IV din regulamentul EMAS.
- 3.4.2. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verificatorul (verificatorii) și cu organismul competent principal pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.
- 3.4.3. Organismul competent principal verifică informațiile conținute în cerere și comunică în această privință cu celelalte organisme competente implicate. Aceasta înseamnă că organismele competente în cauză informează organismul competent principal cu privire la validitatea informațiilor privind amplasamentele naționale implicate.
- 3.4.4. Organismele competente implicate verifică, prin intermediul organismelor de acreditare și de autorizare, pentru propriile state membre, dacă verificatorul (verificatorii) participant (participanți) la procedura de înregistrare este (sunt) acreditat (acreditați) sau autorizat (autorizați) pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Aceasta implică și controlul de către autoritatea competentă al notificării verificatorului (verificatorilor), care trebuie să fie corectă și făcută la timp (cu cel puțin patru săptămâni înainte de fiecare verificare efectuată într-un stat membru), în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din regulamentul EMAS. Prin urmare, organismul competent trebuie să trimită organismului de acreditare sau de autorizare din statul său membru cel puțin un simplu mesaj indicând că anumite amplasamente urmează să fie înregistrate în urma activităților de verificare/validare desfășurate de verificatori din alte state membre. În cazul în care competența verificatorului nu este aprobată de organismul de acreditare și de autorizare, acesta poate obliga verificatorul să respecte cerințele relevante sau poate informa organismul competent cu privire la această problemă. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismele competente și organismele de acreditare și de autorizare, precum și între organismele competente și organismul competent principal.
- 3.4.5. Toate organismele competente implicate în procesul de înregistrare vor aplica procedurile naționale pentru a verifica, în cazul amplasamentelor din statul lor membru, respectarea regulamentului EMAS și vor informa organismul competent principal cu privire la decizia lor (poate fi înregistrat/nu poate fi înregistrat). În cazul unei decizii negative, organismul competent informează organismul competent principal în privința motivelor acesteia sub forma unei declarații. Deoarece această declarație este obligatorie, organismul competent principal poate fie să decidă oprirea procedurii de înregistrare colectivă până la îndeplinirea cerințelor regulamentului (caz în care niciun amplasament nu este înregistrat în cadrul EMAS), fie să informeze organizația că poate continua procedura de înregistrare colectivă fără amplasamentul contestat.
- 3.4.6. După luarea deciziei de înregistrare, organismul competent principal informează toate organismele naționale competente implicate, care la rândul lor își informează autoritățile de aplicare a legii.
- Notă:*
- Comisia Europeană încurajează organismele competente implicate să își transmită reciproc datele de contact ale autorităților lor de aplicare a legii, pentru a facilita schimbul de informații între organismele competente și autoritățile de aplicare a legii, în eventualitatea în care acestea din urmă nu ar avea cunoștință de unele situații de neconformitate.
- 3.4.7. Monitorizarea conformării legale la nivel național este asigurată de autoritățile naționale de aplicare a legii și de verificatori în cadrul procedurii de verificare. Dacă aceste autorități descoperă o situație de neconformitate, trebuie să informeze organismul național competent, care la rândul său informează organismul competent principal.

- 3.4.8. Atunci când un organism competent din statul membru în care este situat un amplasament al organizației care solicită înregistrarea colectivă în cauză deține dovezi ale încălcării cerințelor legale aplicabile, plângeri sau orice alte informații relevante referitoare la îndeplinirea cerințelor privind înregistrarea, reînnoirea, suspendarea și radierea, acesta transmite fără întârziere organismului competent principal un raport de supraveghere care prezintă problema.
- 3.4.9. Unele state membre au obligația de a percepe taxe în conformitate cu legislația lor națională. Prin urmare, organismul competent principal nu este în măsură să ia decizii în privința taxelor stabilite în conformitate cu legislația altor state membre. Rolul organismului competent principal în materie de taxe se va limita la informarea organizației cu privire la valoarea totală și la taxele separate care trebuie să fie achitate organismelor naționale competente implicate în procedura de înregistrare. De asemenea, acesta va informa organizația că toate organismele competente în cauză percep taxele aferente pentru înregistrarea amplasamentelor naționale implicate într-o procedură de înregistrare colectivă, direct amplasamentelor naționale respective ale organizației solicitante.

Toate organismele competente în cauză informează organismul competent principal că taxele au fost într-adevăr plătite înainte de înregistrare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS.

Notă:

Comisia Europeană încurajează puternic statele membre să studieze toate posibilitățile de a reduce taxele aplicabile organizațiilor care solicită înregistrarea colectivă. În cazul înregistrării colective, doar organismul competent principal va avea cheltuieli administrative comparabile cu cele ale unei înregistrări normale, în timp ce organismele competente în cauză vor fi mai puțin implicate și, în consecință, vor avea costuri mai mici. Taxele mai mici vor spori atractivitatea sistemului EMAS și a înregistrării colective.

- 3.4.10. Toate organismele competente în cauză trebuie să solicite taxele aferente pentru înregistrarea amplasamentelor naționale implicate într-o procedură de înregistrare colectivă în mod direct amplasamentelor naționale respective ale organizației solicitante.

3.5. Organizații deja înregistrate

- 3.5.1. Dacă o organizație deja înregistrată decide să ceară o înregistrare colectivă la nivelul UE, organismul competent principal poate, la cererea organizației, să extindă domeniul de aplicare al înregistrării existente, păstrând astfel numărul existent în registrul național. Mențiunea trebuie să fie, de asemenea, înregistrată în registrul național cu noul număr de înregistrare. În aceste cazuri, toate celelalte organisme competente implicate, din statele membre în care organizația dispune de amplasamente înregistrate deja, se asigură că înregistrările existente vor fi înregistrate în registrele lor respective cu noul număr de înregistrare.

3.6. Radierea și suspendarea înregistrărilor

- 3.6.1. Normele generale de suspendare și radiere stabilite la articolul 15 din regulamentul EMAS se aplică prezentei proceduri specifice.
- 3.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent principal.
- 3.6.3. Fiecare organism competent este responsabil de procedurile referitoare la amplasamentele organizației în statul membru respectiv. În caz că o organizație trebuie să fie suspendată sau radiată din registrul EMAS, organismul competent care cooperează transmite organismului competent principal o declarație în care își prezintă punctul de vedere. Aceasta înseamnă că autoritățile naționale competente eliberează numai declarații referitoare la amplasamentele lor naționale respective. În cazul în care o astfel de declarație confirmă faptul că un amplasament național nu poate fi înregistrat, organismul competent principal începe procedura de radiere sau suspendare, respectând cerințele articolului 15 din regulamentul EMAS. Înainte de a lua orice decizie finală privind radierea sau suspendarea organizației, organismul competent principal informează celelalte organisme competente implicate care cooperează, astfel încât acestea să cunoască motivele suspendării/radierii de către unul sau mai multe organisme competente. De asemenea, organismul competent principal informează sediul central sau centrul de management al organizației în privința deciziei luate și a motivelor pentru care se propune radierea sau suspendarea. Ulterior, organismul competent principal oferă organizației posibilitatea de a decide dacă se radiază din registrul EMAS întreaga organizație sau dacă se elimină numai amplasamentele contestate din domeniul de aplicare al înregistrării colective.
- 3.6.4. Litigiile apărute între diferitele organisme naționale competente implicate în procedura de înregistrare colectivă sunt soluționate în cadrul forumului organismelor competente. Litigiile apărute între organismul competent principal și organizația sunt soluționate în conformitate cu legislația națională a țării în care este situat organismul competent principal. Litigiile apărute între organizație și diferitele organisme competente, de exemplu cu privire la situația de conformare legală a diferitelor amplasamente naționale incluse în procedura de înregistrare colectivă, sunt soluționate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în statul membru în cauză. Litigiile sunt soluționate în conformitate cu dispozițiile articolului 15 din regulamentul EMAS.

- 3.6.5. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord între organismele competente implicate în cadrul forumului organismelor competente, procedura de înregistrare se poate, eventual, desfășura în continuare, excluzând amplasamentele contestate.

3.7. Probleme lingvistice

- 3.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent principal [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamentele individuale, aceste informații sunt prezentate și în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care sunt situate amplasamentele.

4. ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR DIN ȚĂRI TERȚE – ÎNREGISTRAREA ORGANIZAȚIILOR CU AMPLASAMENTE UNICE SAU MULTIPLE ÎN ȚĂRI TERȚE (CAZUL 2)

Înregistrarea în cadrul EMAS a unei organizații din țări terțe înseamnă înregistrarea în cadrul EMAS a unei organizații care își desfășoară activitatea într-una sau în mai multe țări terțe. În conformitate cu regulamentul EMAS, statele membre sunt libere să decidă dacă organismele lor naționale competente prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din regulamentul EMAS.

4.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în țările terțe

- 4.1.1. Organizațiile trebuie să respecte întotdeauna dispozițiile corespunzătoare ale legislației naționale a statelor terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.

- 4.1.2. Pentru a se asigura menținerea obiectivelor înalte și a credibilității sistemului EMAS, este de dorit ca performanța ecologică a unei organizații dintr-o țară terță să atingă un nivel cât mai apropiat de nivelul pe care organizațiile din UE trebuie să îl atingă în conformitate cu legislația europeană și națională din domeniu. Prin urmare, este de dorit ca organizațiile din afara Comunității, pe lângă trimerile la cerințele naționale aplicabile în materie de mediu, să facă trimitere în declarația de mediu și la cerințele legale în materie de mediu aplicabile organizațiilor similare din statele membre în care acestea intenționează să depună o cerere de înregistrare [articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS]. Cerințele de mediu din această listă trebuie utilizate ca referință la stabilirea unor eventuale ținte suplimentare de performanță mai ridicată, însă nu sunt obligatorii pentru evaluarea conformării legale a organizației.

- 4.1.3. Conform anexei IV punctul B litera (g) din regulamentul EMAS, declarația de mediu a organizațiilor trebuie să conțină o trimitere la cerințele legale aplicabile în materie de mediu la nivel național.

- 4.1.4. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, documentele justificative menționate la articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS ar trebui, de preferință, să includă:

— declarații din partea autorităților de aplicare a legii din țările terțe, inclusiv informații privind permisele de mediu aplicabile organizației, care atestă că nu există dovezi de nerespectare și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație;

— în plus, declarația de mediu ar trebui, de preferință, să conțină și tabelele de corespondență între legislația națională a țării terțe și legislația în vigoare în țara în care organizația solicită înregistrarea, după cum se menționează la punctul 4.1.2.

4.2. Acreditarea și autorizarea în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe

- 4.2.1. Statele membre decid dacă prevăd sau nu înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în funcție de mijloacele și de procedurile operaționale de care dispun. În cazul afirmativ, statele membre se asigură că organismele lor naționale de acreditare sau de autorizare vor asigura acreditarea sau autorizarea verficatorilor de mediu pentru înregistrarea în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe. Numai statele membre care acceptă principiul de „înregistrare a organizațiilor din țări terțe” sunt autorizate să înregistreze organizații care operează în țări terțe.

- 4.2.2. În cazul în care un stat membru decide să prevadă înregistrarea organizațiilor din țări terțe, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din regulamentul EMAS, posibilitatea de a obține o înregistrare din partea celui stat membru va depinde practic de disponibilitatea verficatorilor acreditați. Eventualul verficator trebuie să fie acreditat în acel stat membru care prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe, pentru țara terță în cauză și pentru sectorul (sectoarele) economic(e) specific(e) implicat(e) (pe baza codurilor NACE) în cadrul unei anumite proceduri de înregistrare.

Precizări:

Aceasta înseamnă că verficatorul care va efectua verificarea într-o anumită țară terță trebuie să fie acreditat pentru respectiva țară terță de către organismul de acreditare și de autorizare din statul membru care prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe și în care organizația intenționează să se înregistreze.

- 4.2.3. Acreditarea sau autorizarea pe care verificatorii o pot obține pentru țările terțe trebuie să specifice pentru ce țări terțe este valabilă, astfel încât acordarea înregistrării să fie conformă cu dispozițiile articolului 22 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Statele membre decid dacă emit certificate separate pentru fiecare țară terță sau dacă emit un certificat global de acreditare însoțit de un appendice geografic, conținând lista țărilor în care organismele de verificare sunt acreditate să funcționeze.

Precizări:

Ținând seama de articolul 22, „cerințe suplimentare pentru verificatorii de mediu care desfășoară activități în țări terțe”, este clar că acreditarea/autorizarea pentru țări terțe nu poate fi decât o acreditare/autorizare suplimentară, care se adaugă acreditării/autorizării primare pentru Europa. Aceasta presupune că acreditarea/autorizarea pentru țări terțe se acordă ca o componentă suplimentară a acreditării/autorizării generale, având un anumit domeniu de aplicare și cerințe specifice. Prin urmare, acreditarea/autorizarea pentru țări terțe va trebui să includă acreditarea/autorizarea pentru unul din statele membre și pentru un anumit domeniu de aplicare.

Un verficator acreditat sau autorizat într-un stat membru este liber să desfășoare activități de verificare în alte state membre în conformitate cu articolul 24 din regulament.

4.3. Sarcinile organismului competent

- 4.3.1. Dacă un stat membru are mai mult de un organism competent, acesta desemnează organismul competent care acceptă cererile pentru înregistrări ale organismelor din țări terțe și care trebuie să fie identic cu organismul desemnat în conformitate cu punctul 5.3.1.

- 4.3.2. Cererea de înregistrare a organizațiilor din țări terțe cu amplasamente situate exclusiv în țări terțe se depune la orice organism competent desemnat în acest scop în statele membre care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) statul membru prevede înregistrarea organizațiilor din țări terțe;

(b) sunt disponibili verficatori acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrare și care acoperă codurile NACE relevante (cu alte cuvinte, decizia de alegere a unui verficator determină statul membru de înregistrare și viceversa).

- 4.3.3. Organismele competente își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și de autorizare din același stat membru pentru a se asigura că, atunci când statele membre prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe, atât organismul competent cât și organismul de acreditare sau de autorizare sunt în măsură să își îndeplinească sarcinile în mod coordonat.

4.4. Sarcinile verficatorilor acreditați sau autorizați

- 4.4.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verficatorilor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și în ceea ce privește procedurile de verificare.

- 4.4.2. Statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să prevadă un sistem specific de acreditare sau autorizare a verficatorilor pentru țările terțe. Acreditarea sau autorizarea verficatorului va fi acordată per țară, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile din prezenta secțiune.

- 4.4.3. Verficatorii trebuie să fie acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare activităților organizației desfășurate în amplasamentele acesteia care trebuie incluse în procedura de înregistrare. Pentru că domeniul lor de activitate poate fi larg, organizațiile au posibilitatea de a utiliza mai mulți verficatori acreditați. În realitate, ar putea fi dificil, dacă nu chiar imposibil, să se desemneze un singur verficator pentru toate activitățile organizațiilor mari. Dacă un verficator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE relevante, acesta cooperează după caz cu alți verficatori de mediu. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți verficatori acreditați/autorizați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul EMAS. Pe lângă lipsa de verficatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți verficatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme.

- 4.4.4. Toți verficatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare verficator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE). Semnarea aceleiași declarații de către toți verficatorii permite organismului competent să identifice toți verficatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor de acreditare și autorizare, organismul competent poate verifica dacă toți verficatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent să verifice dacă codurile NACE ale verficatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

- 4.4.5. Verificatorii care doresc să își desfășoare activitatea în țări terțe trebuie să obțină o acreditare sau autorizare specifică pentru țara în cauză, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile prevăzute în regulamentul EMAS. Aceasta înseamnă că verificatorii trebuie:
- (a) să aibă o acreditare sau autorizare specifică, pentru codurile NACE aplicabile organizației;
 - (b) să cunoască și să înțeleagă actele cu putere de lege și actele administrative în materie de mediu din țara terță pentru care solicită acreditarea sau autorizarea;
 - (c) să cunoască și să înțeleagă limba oficială a țării terțe pentru care solicită acreditarea sau autorizarea.
- 4.4.6. În cadrul procedurii de verificare, verificatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statele acoperite de cerere.
- 4.4.7. Pe lângă sarcinile obișnuite, în țările terțe verificatorul efectuează, în special, o verificare aprofundată a conformării legale a organizației și a amplasamentelor sale incluse în procedura de înregistrare. Luând în considerare mai ales conținutul articolului 13 alineatul (2) litera (c) din regulamentul EMAS, verificatorii controlează dacă nu există dovezi de nerespectare referitoare la mediu. Verificatorii trebuie să utilizeze constatările autorităților de punere în aplicare a legislației, contactându-le pentru a obține informații detaliate cu privire la conformarea legală. Verificatorul trebuie să se declare convins pe baza probelor materiale primite, de exemplu ca urmare a unui raport scris din partea autorității competente de aplicare a legislației. Dacă nu se găsesc dovezi de nerespectare, acest lucru se consemnează în declarația verificatorului de mediu cu privire la activitățile de verificare și de validare (anexa VII la regulamentul EMAS). Această declarație trebuie semnată de către verificator. Verificatorul are obligația de a verifica dacă sunt respectate cerințele regulamentului EMAS prin intermediul tehnicilor de audit obișnuite, efectuate în conformitate cu regulamentul EMAS. Pentru a se asigura un nivel echivalent de calitate a înregistrării amplasamentelor din țări terțe față de amplasamentele similare din UE, verificatorul ar putea lua în considerare realizarea unei evaluări a riscurilor.
- 4.4.8. În conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS, verificatorul trebuie să controleze dacă nu există plângeri relevante din partea părților interesate sau dacă plângerile au fost soluționate în mod satisfăcător.
- 4.4.9. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe iau în considerare adoptarea unor măsuri de consolidare a procesului de acreditare pentru a se asigura că verificatorii acreditați pentru anumite țări terțe pot controla în cunoștință de cauză respectarea de către organizație a legislației naționale aplicabile în țara terță.
- 4.4.10. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe ar putea lua în considerare adoptarea de dispoziții specifice opționale, în vederea consolidării verificării conformării legale și a asigurării unei proceduri de înregistrare asemănătoare celei din UE. Statele membre pot, în special, lua în considerare posibilitatea de a încheia acorduri (acorduri bilaterale, memorandumuri de înțelegere etc.). Aceste acorduri ar putea include o procedură de comunicare privind conformarea legală între autoritatea de aplicare a legii din țara terță și statul membru, precum și privind modul de comunicare a încălcării cerințelor legale aplicabile către organismul competent din statul membru, pe parcursul perioadei cuprinse între înregistrarea inițială sau reînnoire și următoarea reînnoire.
- 4.4.11. Cu cel puțin șase săptămâni înainte de activitățile de verificare sau de validare desfășurate într-o țară terță, verificatorul de mediu notifică organismului de acreditare sau de autorizare din statul membru în care organizația în cauză intenționează să solicite înregistrarea sau este înregistrată informațiile privind acreditarea sau autorizația sa, precum și data și locul în care va avea loc verificarea sau validarea. De asemenea, poate fi informat organismul competent din statul membru în care se intenționează înmatricularea amplasamentelor.
- 4.4.12. Dacă un verificator constată o situație de nerespectare cu ocazia înregistrării, acesta nu semnează declarația de mediu EMAS și nici declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulament.
- 4.4.13. Dacă un verificator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. În momentul reînnoirii, verificatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri adecvate (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării legale. Dacă organizația nu poate demonstra verificatorului că a luat suficiente măsuri pentru a restabili conformarea legală, verificatorul nu validează declarația actualizată și nu semnează nici declarația și nici declarația de mediu EMAS.

4.5. Procesul de înregistrare

- 4.5.1. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verificatorul (verificatorii) și cu organismul competent pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.
- 4.5.2. Înainte de trimiterea cererii de înregistrare organismului competent, organizația furnizează verificatorului materialele sau documentele justificative descrise la punctul 4.1.4 din prezentul ghid, atestând că nu există dovezi de nerespectare a dispozițiilor legale aplicabile în materie de mediu.
- 4.5.3. După îndeplinirea cerințelor EMAS, în special a celor aplicabile procedurii de înregistrare prezentate în anexa II la regulamentul, și după validarea declarației de mediu EMAS de către un verificator acreditat sau autorizat, organizația trimite formularul de cerere și documentele aferente, inclusiv anexele VI și VII, organismului competent pentru înregistrare.
- 4.5.4. Organismul competent verifică informațiile conținute în cerere și comunică, în acest scop, cu organismul de acreditare sau de autorizare național.
- 4.5.5. Organismul de acreditare și de autorizare evaluează competența verificatorului de mediu ținând seama de elementele prevăzute la articolele 20, 21 și 22 din regulamentul EMAS. În cazul în care nu se aprobă competența verificatorului, organismul de acreditare și de autorizare poate obliga verificatorul să respecte cerințele relevante și poate informa organismul competent cu privire la această problemă. La rândul său, organismul competent comunică organismului de acreditare sau de autorizare cel puțin un simplu mesaj indicând că a fost primită o cerere și că anumite amplasamente din țări terțe urmează să fie înregistrate. După primirea acestui mesaj, organismul de acreditare și de autorizare comunică organismului competent constatările sale cu privire la verificatorul (verificatorii) implicat (implicați). Aceasta facilitează controlul final efectuat de organismul competent pentru a stabili dacă verificatorii implicați în procedura de înregistrare sunt acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismul competent și organismul de acreditare și de autorizare.
- 4.5.6. Organismul competent însărcinat cu înregistrarea va coordona verificarea conformării legale pe baza informațiilor furnizate de organizație verificatorului. Organismul competent poate să verifice în mod direct conformarea legală contactând autoritățile de aplicare a legii din țările terțe doar în cazul în care statul membru a încheiat acorduri speciale cu țările terțe care îi permit să contacteze autoritățile de aplicare a legii din țările terțe. În caz contrar, organismul competent trebuie să se bazeze pe verificator și/sau organizație pentru a obține materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale aplicabile.

4.6. Radierea și suspendarea înregistrărilor

- 4.6.1. Organismul competent trebuie să respecte normele generale de suspendare și radiere stabilite de Regulamentul EMAS.
- 4.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent.
- 4.6.3. Organizațiile din țări terțe interesate de înregistrarea în cadrul EMAS și care doresc să inițieze o procedură de înregistrare trebuie să accepte că organismul competent poate să solicite verificatorului, înainte de a lua o decizie, să controleze eventualele cauze de radiere sau suspendare existente în țara terță în care sunt situate amplasamentele. Organizația cooperează și răspunde la toate întrebările privind posibilele motive de suspendare și de radiere adresate de verificator sau de organismul competent. În plus, organizația trebuie să fie dispusă să suporte costurile activităților verificatorului în vederea clarificării situației.
- 4.6.4. Eventualele acorduri semnate între statul membru responsabil de înregistrare și țara terță ar putea include dispoziții specifice pentru a garanta faptul că autoritățile de aplicare a legii din țara terță supraveghează respectarea prevederilor legale și comunică activ eventualele încălcări organismului competent.
- 4.6.5. În toate situațiile, chiar și atunci când există astfel de acorduri, verificatorul este responsabil de verificarea conformării legale. Trebuie să se includă în verificarea conformării eventualele plângeri și cazuri de neconformitate care ar putea duce la radierea sau suspendarea înregistrării.
- 4.6.6. ONG-urile din țara terță ar putea fi consultate, constituind o sursă de informații. În orice caz, verificatorul raportează organismului competent toate informațiile relevante obținute în timpul procesului de verificare.

4.7. Probleme lingvistice

- 4.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate, în scopul înregistrării, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamente individuale situate în diferite țări terțe, aceste informații sunt prezentate și în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale țărilor terțe în care sunt situate amplasamentele.

5. ÎNREGISTRAREA GLOBALĂ – ORGANIZAȚII CU AMPLASAMENTE MULTIPLE ÎN STATELE MEMBRE ȘI ÎN ȚĂRI TERȚE (CAZUL 3)

Înregistrarea globală în cadrul EMAS înseamnă înregistrarea unei organizații cu amplasamente multiple atât pe teritoriul UE, cât și în afara acestuia, care solicită o înregistrare unică, pentru toate amplasamentele sau o parte dintre ele, într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe.

Înregistrarea în cazul amplasamentelor multiple situate în statele membre și în țări terțe este o procedură complexă rezultată din combinarea celor două proceduri descrise deja, înregistrarea colectivă la nivelul UE și înregistrarea organizațiilor din țări terțe. Acest punct tratează aspectele care diferă față de cele prezentate la punctele 3 și 4 din prezentul ghid.

5.1. Legislația aplicabilă și conformarea legală în statele membre și în țările terțe

- 5.1.1. Organizațiile trebuie să respecte fără excepție dispozițiile legale naționale și de la nivelul UE aplicabile amplasamentelor incluse în înregistrarea în cadrul EMAS.

- 5.1.2. Pentru a se asigura menținerea obiectivelor înalte și a credibilității sistemului EMAS, este de dorit ca performanța ecologică a unei organizații dintr-o țară terță să atingă un nivel cât mai apropiat de nivelul pe care organizațiile din UE trebuie să îl atingă în conformitate cu legislația europeană și națională din domeniu. Prin urmare, este de dorit ca organizațiile cu amplasamente în afara Comunității, pe lângă trimerile la cerințele naționale aplicabile în materie de mediu, să facă trimer în declarația de mediu și la cerințele legale în materie de mediu aplicabile organizațiilor similare din statele membre în care acestea intenționează să depună o cerere de înregistrare [articolul 4 alineatul (4) din regulamentul EMAS]. Cerințele de mediu din această listă trebuie utilizate ca referință la stabilirea unor ținte suplimentare de performanță mai ridicată, însă nu sunt relevante pentru evaluarea conformării legale a organizației.

- 5.1.3. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, documentele justificative menționate la articolul 4 alineatul (4) din regulament trebuie să includă:

- declarații din partea autorităților de aplicare a legii din țările terțe, inclusiv informații privind permisele de mediu aplicabile organizației, care atestă că nu există dovezi de nerespectare și/sau că societatea comercială nu este implicată în proceduri de asigurare a aplicării legii, acțiuni în justiție sau proceduri de reclamație;
- în plus, declarația de mediu ar trebui, de preferință, să conțină și tabelele de corespondență între legislația națională a țării terțe și legislația în vigoare în țara în care organizația solicită înregistrarea, după cum se menționează la punctul 5.1.2.

5.2. Accreditarea și autorizarea

- 5.2.1. Se aplică dispozițiile prezentate la punctul 4.2 în privința acreditării și a autorizării în cadrul EMAS a organizațiilor din țări terțe.

5.3. Sarcinile organismelor competente

- 5.3.1. Dacă un stat membru are mai mult de un organism competent, acesta desemnează organismul competent care acceptă cererile pentru înregistrări globale și care trebuie să fie identic cu organismul desemnat în conformitate cu punctul 4.3.1.

- 5.3.2. Cererea de înregistrare globală, din partea organizațiilor cu amplasamente situate în statele membre ale UE și în țări terțe, se depune la orice organism competent desemnat în acest scop într-unul din statele membre care îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) statul membru prevede înregistrarea organizațiilor din afara UE;
- (b) sunt disponibili verficatori acreditați sau autorizați pentru efectuarea de verificări în țările terțe în care sunt situate amplasamentele incluse în înregistrare, iar acreditarea sau autorizația acestor verficatori acoperă codurile NACE relevante.

5.3.3. Determinarea statului membru în care va fi situat organismul competent responsabil de această procedură se face pe baza condițiilor de mai jos, în următoarea ordine de preferințe:

- (1) atunci când sediul central al organizației este situat într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, cererea se depune la organismul competent din acel stat membru;
- (2) în cazul în care sediul central al organizației nu este situat într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, dar organizația are un centru de management într-un astfel de stat, cererea se depune la organismul competent din acel stat membru;
- (3) dacă organizația care solicită înregistrarea globală nu are nici sediul central și nici un centru de management într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, organizația trebuie să înființeze un centru de management ad hoc într-un stat membru care prevede înscrierea organizațiilor din țări terțe, iar cererea se depune la organismul competent din acel stat membru.

5.3.4. Dacă cererea vizează mai mult de un stat membru, trebuie să se utilizeze procedura de coordonare a organismelor competente implicate, stabilită la punctul 3.2. Organismul competent în cauză va acționa ca organism competent principal în privința aspectelor referitoare la procedura colectivă la nivelul UE.

5.4. Sarcinile verificatorilor acreditați sau autorizați

5.4.1. În capitolele V și VI din regulamentul EMAS se stabilesc normele generale aplicabile verificatorilor de mediu EMAS, atât în ceea ce privește acreditarea sau autorizarea acestora, cât și procedurile de verificare.

5.4.2. Statele membre care permit înregistrarea organizațiilor din țări terțe trebuie să prevadă un sistem specific de acreditare sau autorizare a verificatorilor pentru țările terțe. Acreditarea sau autorizarea verficatorului va fi acordată per țară, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile din prezenta secțiune.

5.4.3. În cazul înregistrării globale a unei organizații cu amplasamente și activități multiple, acreditarea verficatorului (verficatorilor) trebuie să acopere toate codurile NACE care corespund amplasamentelor și activităților organizației. Pentru amplasamentele situate în țări terțe, verficatorii trebuie să fie acreditați sau autorizați pentru toate țările terțe și pentru toate codurile NACE corespunzătoare tuturor amplasamentelor implicate în înregistrarea globală din statul membru în care organizația intenționează să depună cererea de înregistrare. Pentru că domeniul lor de activitate poate fi larg, organizațiile au posibilitatea de a utiliza mai mulți verficatori acreditați. În realitate, ar putea fi dificil, dacă nu chiar imposibil, să se desemneze un singur verficator pentru toate activitățile organizațiilor mari. Dacă un verficator nu este acreditat sau autorizat pentru toate codurile NACE și țările relevante, acesta cooperează după caz cu alți verficatori de mediu acreditați. Rămâne la latitudinea organizației care solicită înregistrarea să decidă dacă dorește să facă apel la mai mulți verficatori acreditați/autorizați, luând în considerare articolul 4 din regulamentul EMAS. Pe lângă lipsa de verficatori acreditați pentru codurile NACE relevante, organizațiile pot avea și alte motive de a folosi mai mulți verficatori, cum ar fi experiența locală, cunoștințele lingvistice sau dorința de a combina verificarea EMAS cu certificarea în privința altor norme.

5.4.4. Toți verficatorii care cooperează trebuie să semneze declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulamentul EMAS, precum și declarația de mediu EMAS. Fiecare verficator participant este responsabil pentru rezultatul părții (părților) din verificare corespunzând propriului său domeniu de competență (care este asociat, în principal, cu anumite coduri NACE). Semnarea aceleiași declarații de către toți verficatorii permite organismului competent principal să identifice toți verficatorii participanți. Prin urmare, grație cooperării organismelor competente (care, la rândul lor, își coordonează activitățile cu organismele de acreditare și autorizare), organismul competent principal poate verifica dacă toți verficatorii participanți au respectat obligația de notificare prealabilă menționată la articolul 23 alineatul (2) din regulamentul EMAS. Aceasta permite, de asemenea, organismului competent principal să verifice dacă codurile NACE ale verficatorilor participanți corespund codurilor organizației în cauză.

5.4.5. Verficatorii care doresc să își desfășoare activitatea în țări terțe trebuie să obțină o acreditare sau autorizare specifică pentru țara în cauză, ca supliment la acreditarea sau autorizarea generală, în conformitate cu specificațiile prevăzute în regulamentul EMAS. Aceasta înseamnă că verficatorii trebuie:

- (a) să aibă o acreditare sau autorizare specifică, pentru codurile NACE aplicabile organizației în cauză;
- (b) să cunoască și să înțeleagă actele cu putere de lege și actele administrative în materie de mediu din țara terță pentru care solicită acreditarea sau autorizarea;
- (c) să cunoască și să înțeleagă limba oficială a țării terțe pentru care solicită acreditarea sau autorizarea.

- 5.4.6. În cadrul procedurii de verificare, verficatorii controlează toate permisele sau autorizațiile de mediu aplicabile organizației sau orice alt tip de dovadă în conformitate cu sistemul juridic în vigoare în statele acoperite de cerere.
- 5.4.7. Pe lângă sarcinile obișnuite, în țările terțe verficatorul efectuează, în special, o verificare aprofundată a conformării legale a organizației și a amplasamentelor sale incluse în procedura de înregistrare. Luând în considerare mai ales conținutul articolului 13 alineatul (2) litera (c) din regulamentul EMAS, verficatorii controlează dacă nu există dovezi de nerespectare referitoare la mediu. Verficatorii trebuie să utilizeze constatările autorităților de punere în aplicare a legislației, contactându-le pentru a obține informații detaliate cu privire la conformarea legală. Verficatorul trebuie să se declare convins pe baza probelor materiale primite, de exemplu ca urmare a unui raport scris din partea autorității competente de aplicare a legislației. Dacă nu se găsesc dovezi de nerespectare, acest lucru se consemnează în declarația verficatorului de mediu cu privire la activitățile de verificare și de validare (anexa VII la regulamentul EMAS). Această declarație trebuie semnată de către verficator. Verficatorul are obligația de a verifica dacă sunt respectate cerințele regulamentului EMAS prin intermediul tehnicilor de audit obișnuite. Pentru a se asigura un nivel echivalent de calitate pentru amplasamentele din țări terțe și amplasamentele din UE implicate în înregistrare, verficatorul ar putea lua în considerare realizarea unei evaluări a riscurilor.
- 5.4.8. În conformitate cu articolul 13 alineatul (2) litera (d) din regulamentul EMAS, verficatorul trebuie să controleze dacă nu există plângeri relevante din partea părților interesate sau dacă plângerile au fost soluționate în mod satisfăcător.
- 5.4.9. Statele membre care prevăd înregistrarea organizațiilor din țări terțe (și prin urmare și înregistrarea globală) iau în considerare adoptarea unor măsuri de consolidare a procesului de acreditare pentru a se asigura că verficatorii acreditați pentru anumite țări terțe pot controla în cunoștință de cauză respectarea de către organizație a legislației naționale aplicabile în țara terță.
- 5.4.10. Statele membre care prevăd înregistrarea globală ar putea lua în considerare adoptarea de dispoziții specifice opționale, în vederea consolidării verificării conformării legale și a asigurării unei proceduri de înregistrare asemănătoare celei din UE. Statele membre pot, în special, lua în considerare posibilitatea de a încheia acorduri (acorduri bilaterale, memorandumuri de înțelegere etc.). Aceste acorduri ar putea include o procedură de comunicare privind conformarea legală între autoritatea de aplicare a legii din țara terță și statul membru, precum și privind modul de comunicare a încălcării cerințelor legale aplicabile către organismul competent din statul membru, pe parcursul perioadei cuprinse între înregistrarea inițială sau reînnoire și următoarea reînnoire.
- 5.4.11. Cu cel puțin șase săptămâni înainte de activitățile de verificare sau de validare desfășurate într-o țară terță, verficatorul de mediu notifică organismului de acreditare sau de autorizare din statul membru în care organizația în cauză intenționează să solicite înregistrarea sau este înregistrată informațiile privind acreditarea sau autorizația sa, precum și data și locul în care va avea loc verificarea sau validarea. În plus, verficatorii au obligația de a notifica detalii privind acreditarea sau autorizația lor tuturor organismelor de acreditare sau de autorizare din statele membre în care sunt situate amplasamentele în cauză.
- 5.4.12. Dacă un verficator constată o situație de nerespectare cu ocazia înregistrării, acesta nu semnează declarația de mediu EMAS și nici declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) din regulament.
- 5.4.13. Dacă un verficator constată un caz de neconformitate în perioada de valabilitate a înregistrării sau în momentul reînnoirii, poate să raporteze organismului competent că organizația în cauză nu mai respectă cerințele EMAS. În momentul reînnoirii, verficatorul poate semna declarația menționată la articolul 25 alineatul (9) și declarația de mediu EMAS actualizată numai în cazul în care organizația demonstrează că a luat măsuri adecvate (colaborând cu autoritățile de aplicare a legii) pentru a asigura restabilirea conformării legale. Dacă organizația nu poate demonstra verficatorului că a luat suficiente măsuri pentru a restabili conformarea legală, acesta nu validează declarația actualizată și nu semnează nici declarația și nici declarația de mediu EMAS.
- 5.5. **Procesul de înregistrare**
- 5.5.1. Organizația comunică într-un stadiu timpuriu cu verficatorul (verficatorii) și cu organismul competent pentru a clarifica problemele lingvistice cu privire la documentele necesare pentru înregistrare, ținând cont de dispozițiile articolului 5 alineatul (3) și ale anexei IV punctul D la regulamentul EMAS.
- 5.5.2. Organizația furnizează probe materiale care atestă conformarea legală a acesteia, prezentată la punctul 5.1.3.
- 5.5.3. După îndeplinirea cerințelor EMAS, în special a celor aplicabile procedurii de înregistrare prezentate în anexa II la regulament, și după validarea declarației de mediu EMAS de către un verficator acreditat sau autorizat, organizația trimite formularul de cerere și documentele aferente, inclusiv anexele VI și VII, organismului competent (principal) pentru înregistrare.

- 5.5.4. Organismul competent responsabil cu înregistrarea verifică informațiile conținute în cerere și comunică, în acest scop, cu organismele de acreditare sau de autorizare naționale și, dacă este cazul, cu celelalte organisme competente implicate. Dacă este necesar, verficatorul responsabil poate fi implicat, de asemenea, în schimbul de informații. Se poate opta pentru scrisori, e-mailuri sau faxuri, dar trebuie păstrate dovezi scrise ale comunicărilor.
- 5.5.5. Organismele de acreditare și de autorizare din toate statele membre implicate evaluează competența verficatorului de mediu ținând seama de elementele prevăzute la articolele 20, 21 și 22 din regulamentul EMAS. În cazul în care nu se aprobă competența verficatorului, organismul de acreditare și de autorizare poate obliga verficatorul să respecte cerințele relevante și poate informa organismul competent național cu privire la această problemă. La rândul său, organismul competent comunică organismului de acreditare sau de autorizare cel puțin un simplu mesaj indicând că a fost primită o cerere și că anumite amplasamente urmează să fie înregistrate. După primirea acestui mesaj, organismul de acreditare și de autorizare comunică organismului competent național constatările sale cu privire la verficatorul (verficatorii) implicat (implicați). Toate organismele naționale competente implicate, la rândul lor, comunică aceasta organismului competent principal. Aceasta facilitează controlul final efectuat de organismele competente implicate și de organismul competent principal pentru a stabili dacă verficatorii implicați în procedura de înregistrare sunt acreditați sau autorizați pentru toate codurile NACE corespunzătoare procedurii de înregistrare. Eficacitatea activităților de supraveghere ar putea avea de suferit în lipsa acestei comunicări minime între organismele competente și organismele de acreditare și de autorizare.
- 5.5.6. Organismul competent însărcinat cu înregistrarea va coordona verificarea conformării legale pe baza informațiilor furnizate de organizație verficatorului. Organismul competent poate să verifice în mod direct conformarea legală contactând autoritățile de aplicare a legii din țările terțe doar în cazul în care statul membru a încheiat acorduri speciale cu țările terțe care îi permit să contacteze autoritățile de aplicare a legii din țările terțe. În caz contrar, organismul competent trebuie să se bazeze pe verficator și/sau organizație pentru a obține materiale sau documente justificative care demonstrează respectarea cerințelor legale aplicabile.
- 5.5.7. Dacă este cazul, după luarea deciziei de înregistrare, organismul competent principal informează toate organismele naționale competente implicate, care la rândul lor își informează autoritățile de aplicare a legii.
- 5.5.8. În cazul în care mai multe organisme competente participă la o procedură de înregistrare, se vor aplica condițiile privind taxele prezentate la punctul 3.4.
- 5.6. **Radierea și suspendarea înregistrărilor**
- 5.6.1. Organismul competent trebuie să respecte normele generale de suspendare și radiere stabilite de Regulamentul EMAS.
- 5.6.2. Orice plângere referitoare la o organizație înregistrată se notifică organismului competent.
- 5.6.3. Organizațiile din țări terțe interesate de înregistrarea în cadrul EMAS și care doresc să inițieze o procedură de înregistrare trebuie să accepte că organismele competente pot să solicite verficatorului, înainte de a lua o decizie, să controleze eventualele cauze de radiere sau suspendare existente în țara terță în care sunt situate amplasamentele. Organizația cooperează și răspunde la toate întrebările privind posibilele motive de suspendare și de radiere adresate de verficator sau de organismul competent. În plus, organizația trebuie să fie dispusă să suporte costurile activităților verficatorului în vederea clarificării situației.
- 5.6.4. În toate situațiile, chiar și atunci când există astfel de acorduri, verficatorul este responsabil de verificarea conformării legale. Trebuie să se includă în verificarea conformării eventualele plângeri și cazuri de neconformitate care ar putea duce la radierea sau suspendarea înregistrării.
- 5.6.5. ONG-urile din țara terță respectivă ar putea fi consultate, constituind o sursă de informații. În orice caz, verficatorul raportează organismului competent toate informațiile relevante obținute în timpul procesului de verificare.
- 5.7. **Probleme lingvistice**
- 5.7.1. Declarația de mediu EMAS și alte documente relevante sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru în care este situat organismul competent principal [articolul 5 alineatul (3)]. Mai mult, dacă o organizație prezintă o declarație de mediu colectivă cu informații privind amplasamentele individuale, informațiile referitoare la amplasamentele din UE sunt prezentate în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statelor membre în care sunt situate amplasamentele, iar informațiile referitoare la amplasamentele situate în țări terțe sunt prezentate, de preferință, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale țărilor terțe respective.

DECIZIA COMISIEI
din 12 decembrie 2011
privind reutilizarea documentelor Comisiei
(2011/833/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 249,

întrucât:

- (1) Europa 2020 oferă o imagine de ansamblu a economiei sociale de piață a Europei pentru secolul al XXI-lea. Una dintre temele prioritare în acest context este „Creștere inteligentă: dezvoltarea unei economii bazate pe cunoaștere și inovare”.
- (2) Noile tehnologii ale informațiilor și comunicațiilor au creat posibilități fără precedent de agregare și combinare a conținutului provenind din diferite surse.
- (3) Informațiile din sectorul public reprezintă o importantă sursă de creștere potențială a serviciilor online inovatoare prin intermediul unor produse și servicii cu valoare adăugată. Guvernele pot stimula piețele de conținut prin punerea la dispoziție a unor informații din sectorul public în baza unor criterii de transparență, eficacitate și nediscriminare. Din acest motiv, Agenda digitală pentru Europa ⁽¹⁾ a identificat reutilizarea informațiilor din sectorul public ca fiind unul dintre principalele domenii de acțiune.
- (4) Comisia și celelalte instituții dețin ele însele numeroase documente de toate tipurile, care pot fi reutilizate în cadrul produselor și serviciilor informaționale cu valoare adăugată și care sunt în măsură să furnizeze o sursă de conținut util pentru societăți și cetățeni deopotrivă.
- (5) Dreptul de a avea acces la documentele Comisiei este reglementat de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽²⁾.
- (6) Directiva 2003/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ stabilește norme minime privind reutilizarea informațiilor din sectorul public în întreaga Uniune Europeană. În considerentele sale, directiva încurajează statele membre să meargă dincolo de aceste norme minime și să adopte politici deschise în materie de date, permițând o utilizare vastă a documentelor deținute de organismele aparținând sectorului public.
- (7) Comisia a dat un exemplu administrațiilor publice în ceea ce privește accesul online gratuit la statisticile, la

publicațiile și la întregul corpus legislativ al Uniunii. Aceasta constituie o bază adecvată pentru realizarea de progrese suplimentare în ceea ce privește asigurarea disponibilității și a potențialului de reutilizare a datelor deținute de o instituție.

- (8) Decizia nr. 2006/291/CE, Euratom a Comisiei din 7 aprilie 2006 privind reutilizarea informațiilor Comisiei ⁽⁴⁾ stabilește condițiile de reutilizare a documentelor Comisiei.
- (9) Pentru a eficientiza regimul de reutilizare a documentelor Comisiei, normele privind reutilizarea documentelor Comisiei trebuie adaptate cu scopul de a atinge un grad mai ridicat de reutilizare a acestor documente.
- (10) Este necesar să se pună bazele unui portal de date cu rol de punct unic de acces la documentele disponibile pentru reutilizare. În plus, se cuvine ca informațiile în materie de cercetare produse de Centrul Comun de Cercetare să fie incluse în documentele disponibile pentru reutilizare. Trebuie să se adopte o dispoziție care să țină seama de trecerea la formate care pot fi citite automat. O îmbunătățire importantă cu privire la Decizia 2006/291/CE, Euratom constă în punerea la dispoziția generală a documentelor Comisiei în scopul reutilizării, fără a fi necesar să se depună cereri individuale, prin intermediul licențelor deschise de reutilizare sau al unor simple clauze de declinare a răspunderii.
- (11) Prin urmare, Decizia 2006/291/CE, Euratom trebuie înlocuită cu prezenta decizie.
- (12) O politică deschisă de reutilizare la nivelul Comisiei va susține noi activități economice, va conduce la o utilizare de mai mare amploare a informațiilor Uniunii, va consolida imaginea de deschidere și transparență a instituțiilor și va evita încărcarea administrativă inutilă pentru utilizatori și serviciile Comisiei. În 2012, Comisia intenționează să exploreze, împreună cu celelalte instituții și agenții importante din Uniune, în ce măsură acestea și-ar putea adopta propriile norme privind reutilizarea.
- (13) Prezenta decizie trebuie pusă în aplicare în acord deplin cu principiile referitoare la protecția datelor cu caracter personal prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ COM(2010) 245.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO L 345, 31.12.2003, p. 90.

⁽⁴⁾ JO L 107, 20.4.2006, p. 38.

⁽⁵⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (14) Prezenta decizie nu trebuie să se aplice documentelor pentru care Comisia nu este în măsură să aprobe reutilizarea, de exemplu ținând seama de drepturile de proprietate intelectuală ale terților sau în cazul în care este vorba de documente primite de la alte instituții,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie determină condițiile de reutilizare a documentelor deținute de Comisie sau, în numele acesteia, de Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene (Oficiul pentru Publicații), cu scopul de a facilita o reutilizare la scară mai largă a informațiilor, consolidând imaginea de deschidere a Comisiei și evitând încărcarea administrativă inutilă pentru reutilizatori și serviciile Comisiei, deopotrivă.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta decizie se aplică documentelor publice elaborate de Comisie sau de entități publice și private în numele acesteia:
- (a) care au fost publicate de Comisie sau de Oficiul pentru Publicații în numele acesteia, prin intermediul publicațiilor, al site-urilor web sau al altor instrumente de diseminare; sau
 - (b) care nu au fost publicate din motive economice sau din alte rațiuni practice, cum este cazul studiilor, rapoartelor sau al altor tipuri de date.
- (2) Prezenta decizie nu se aplică:
- (a) programelor de calculator sau documentelor reglementate de drepturile de proprietate industrială, precum brevetele, mărcile comerciale, desenele, siglele sau denumirile înregistrate;
 - (b) documentelor pentru care Comisia nu este în măsură să aprobe reutilizarea, ținând cont de drepturile de proprietate intelectuală ale terților;
 - (c) documentelor care, în conformitate cu normele stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, nu sunt accesibile sau sunt accesibile numai unei părți în baza unor norme specifice care reglementează accesul privilegiat;
 - (d) datelor confidențiale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
 - (e) documentelor elaborate ca urmare a unor proiecte de cercetare în curs desfășurate de personalul Comisiei, care nu sunt publicate sau care nu se regăsesc într-o bază de date publicată, și a căror reutilizare ar interfera cu validarea rezultatelor provizorii ale cercetărilor sau în cazul în care reutilizarea ar constitui un motiv de a refuza înregistrarea drepturilor de proprietate industrială în favoarea Comisiei.

- (3) Prezenta decizie nu aduce atingere și nu afectează în niciun fel Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

- (4) Nicio dispoziție din prezenta decizie nu autorizează reutilizarea documentelor într-o manieră menită să inducă în eroare sau să provoace fraudă. Comisia trebuie să ia măsurile adecvate pentru a proteja interesele și imaginea publică a UE în conformitate cu normele aplicabile.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „document” înseamnă:
 - (a) orice conținut, indiferent de suportul pe care se află (pe hârtie, în format electronic sau sub formă de înregistrare audio, video sau audiovideo);
 - (b) oricare parte a unui astfel de conținut;
2. „reutilizare” înseamnă utilizarea documentelor de către persoane fizice sau juridice, în scopuri comerciale sau necomerciale, altele decât scopul inițial pentru care au fost elaborate documentele. Schimbul de documente între Comisie și alte organisme aparținând sectorului public, care utilizează aceste documente numai în scopul îndeplinirii misiunii lor publice, nu constituie reutilizare;
3. „date cu caracter personal” înseamnă datele definite la articolul 2 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001;
4. „licență” înseamnă acordarea permisiunii de reutilizare a documentelor în condiții specifice; „licență deschisă” înseamnă o licență care permite reutilizarea documentelor pentru toate utilizările specificate într-o declarație unilaterală de către titularul de drepturi;
5. „care poate fi citit automat” înseamnă că documentele digitale sunt suficient de structurate astfel încât aplicațiile software să poată identifica în mod fiabil declarațiile factuale individuale și structura lor internă;
6. „date structurate” înseamnă date organizate într-un mod care permite identificarea corectă a declarațiilor factuale individuale și a tuturor componentelor lor, astfel cum se exemplifică în bazele de date și în tabele;
7. „portal” se referă la un singur punct de acces la date din diverse surse web. Sursele generează atât datele, cât și meta-datele aferente. Metadatele necesare pentru indexare sunt colectate de portal în mod automat și sunt integrate, atât cât este necesar pentru susținerea funcționalităților comune, precum funcționalitatea de căutare și de corelare. De asemenea, portalul poate conține în memoria cache o serie de date provenind din surse puse la dispoziție cu scopul de a îmbunătăți performanța sau de a furniza funcționalități suplimentare.

⁽¹⁾ JO L 87, 31.3.2009, p. 164.

Articolul 4

Principiu general

Toate documentele sunt disponibile în vederea reutilizării:

- (a) în scopuri comerciale sau necomerciale, în temeiul condițiilor prevăzute la articolul 6;
- (b) gratuite, în conformitate cu dispozițiile prevăzute la articolul 9;
- (c) și fără a fi necesar să se introducă o cerere individuală, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute la articolul 7.

Prezenta decizie este pusă în aplicare ținând seama pe deplin de normele de protecție a persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și, în special, de Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

Articolul 5

Portal de date

Comisia creează un portal de date cu rol de punct unic de acces la propriile date structurate, astfel încât să faciliteze corelarea și reutilizarea în scopuri atât comerciale, cât și necomerciale.

Serviciile Comisiei vor identifica și vor pune progresiv la dispoziție datele adecvate pe care le dețin. Portalul de date poate acorda accesul la datele altor instituții, organisme, oficiali și agenții ale Uniunii, la cererea acestora.

Articolul 6

Condiții de reutilizare a documentelor

- (1) Documentele sunt puse la dispoziție în vederea reutilizării fără a se face o solicitare în acest sens, cu excepția unor dispoziții contrare, și fără restricții sau, după caz, în temeiul unei licențe deschise sau a unei clauze de declinare a răspunderii care stabilește condițiile privind drepturile reutilizatorilor.
- (2) Printre aceste condiții, care nu limitează neapărat posibilitățile de reutilizare, se pot număra următoarele:
 - (a) obligația reutilizatorului de a recunoaște sursa documentelor;
 - (b) obligația de a nu denatura sensul inițial sau mesajul documentelor;
 - (c) scutirea Comisiei de răspunderea pentru consecințele care decurg din procesul de reutilizare.

În cazul în care este necesar să se aplice alte condiții unei anumite categorii de documente, se va consulta grupul inter-servicii menționat la articolul 12.

Articolul 7

Cereri individuale de reutilizare a documentelor

- (1) În cazul în care este necesară o cerere individuală de reutilizare, serviciile Comisiei trebuie să precizeze acest fapt în mod clar în documentul relevant sau în comunicarea care face referire la acesta și să indice o adresă la care cererea urmează a fi prezentată.
- (2) Cererile individuale de reutilizare se soluționează cu promptitudine de serviciul competent al Comisiei. Solicitantului trebuie să i se trimită o confirmare de primire. În termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, serviciul Comisiei sau Oficiul pentru Publicații fie permite reutilizarea documentului solicitat și, după caz, furnizează o copie a documentului, fie refuză cererea în totalitate sau parțial printr-un răspuns scris, precizând motivele respective.
- (3) În cazul în care cererea de reutilizare a unui document vizează un document foarte lung, un număr foarte mare de documente sau dacă cererea trebuie tradusă, termenul limită prevăzut la alineatul (2) poate fi prelungit cu 15 zile lucrătoare, cu condiția ca solicitantul să fie anunțat în prealabil și să i se ofere motive detaliate în acest sens.
- (4) În cazul în care o cerere de reutilizare a unui document este refuzată, serviciul Comisiei sau Oficiul pentru Publicații informează solicitantul cu privire la dreptul acestuia de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene sau de a înainta o plângere Ombudsmanului European, în condițiile prevăzute la articolele 263 și, respectiv, 228 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (5) În cazul în care un refuz se bazează pe articolul 2 alineatul (2) litera (b) din prezenta decizie, răspunsul către solicitant trebuie să conțină o trimitere la persoana fizică sau juridică titulară de drepturi, atunci când aceasta este cunoscută, ori, în mod alternativ, la licențiatorul de la care Comisia a obținut materialul relevant, în cazul în care acesta este cunoscut.

Articolul 8

Formate pentru documentele disponibile pentru reutilizare

- (1) Documentele sunt puse la dispoziție în orice format sau versiune lingvistică existentă, într-un format care poate fi citit automat, în cazul în care acest lucru este posibil și oportun.
- (2) Aceasta nu implică nicio obligație de creare, adaptare sau actualizare a documentelor pentru a se conforma cererii și nicio obligație de a furniza extrase din documente în situația în care aceasta ar presupune eforturi disproporționate, care merg dincolo de o simplă operațiune.
- (3) Prezenta decizie nu creează Comisiei nicio obligație de a traduce documentele solicitate într-o altă versiune lingvistică decât cele deja disponibile la momentul depunerii cererii.
- (4) Comisiei sau Oficiului pentru Publicații nu i se poate solicita să continue elaborarea anumitor tipuri de documente sau să le păstreze într-un format anume în vederea reutilizării unor astfel de documente de către o persoană fizică sau juridică.

*Articolul 9***Norme privind tarifele**

- (1) Reutilizarea documentelor este, în principiu, gratuită.
- (2) În cazuri excepționale, costurile marginale suportate pentru reproducerea și diseminarea documentelor pot fi recuperate.
- (3) În situația în care Comisia decide adaptarea unui document pentru a răspunde unei anumite cereri, costurile de adaptare necesare pot fi recuperate de la solicitant. Evaluarea necesității de a recupera aceste costuri trebuie să țină seama de eforturile necesare pentru adaptare, precum și de potențialele avantaje pe care reutilizarea le-ar aduce Uniunii, de exemplu, în ceea ce privește diseminarea informațiilor privind funcționarea Uniunii sau în ceea ce privește consolidarea imaginii publice a instituției.

*Articolul 10***Transparență**

- (1) Toate condițiile și tarifele standard aplicabile în cazul documentelor disponibile pentru reutilizare se stabilesc în prealabil și se publică, prin mijloace electronice, atunci când este posibil și oportun.
- (2) Căutarea documentelor este facilitată prin măsuri practice, precum liste de indexare a principalelor documente disponibile pentru reutilizare.

*Articolul 11***Nediscriminarea și drepturile exclusive**

- (1) Toate condițiile aplicabile în materie de reutilizare a documentelor sunt nediscriminatorii pentru categorii comparabile de reutilizare.
- (2) Reutilizarea documentelor trebuie să fie deschisă tuturor potențialilor participanți de pe piață. Nu se acordă drepturi exclusive.
- (3) Cu toate acestea, în cazul în care este necesar un drept de exclusivitate pentru furnizarea unui serviciu în interes public, valabilitatea motivelor pentru acordarea unui astfel de drept exclusiv face obiectul unei revizuii regulate și, în orice caz, este revizuită după trei ani. Orice acord exclusiv este transparent și este făcut public.

- (4) Editorilor revistelor științifice și academice le pot fi acordate drepturi exclusive pentru o perioadă limitată pentru articolele bazate pe activitatea funcționarilor Comisiei.

*Articolul 12***Grupul interservicii**

- (1) Se instituie un grup interservicii, prezidat de directorul general responsabil cu prezenta decizie sau de reprezentantul acestuia. Acesta este compus din reprezentanți ai direcțiilor generale și ai serviciilor. Grupul interservicii discută aspecte de interes comun și întocmește, la fiecare 12 luni, un raport cu privire la punerea în aplicare a deciziei.
- (2) Un comitet director prezidat de Oficiul pentru Publicații și alcătuit din Secretariatul General, Direcția Generală Comunicare, Direcția Generală Societatea Informațională și Media, Direcția Generală Informatică și o serie de direcții generale reprezentând furnizorii de date va monitoriza proiectul care va duce la implementarea portalului de date. Alte instituții pot fi invitate să participe la lucrările comitetului într-o etapă ulterioară.
- (3) Condițiile licenței deschise menționate la articolul 6 sunt definiți de comun acord, după consultarea grupului interservicii menționat la alineatul (1), de către directorul general responsabil cu prezenta decizie și de către directorul general responsabil cu executarea administrativă a deciziilor legate de drepturile de proprietate intelectuală aplicabile în cadrul Comisiei.

*Articolul 13***Reexaminare**

Prezenta decizie se reexaminează la trei ani de la intrarea în vigoare.

*Articolul 14***Abrogare**

Decizia 2006/291/CE, Euratom se abrogă.

Adoptată la Bruxelles, 12 decembrie 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

DECIZIA COMISIEI

din 13 decembrie 2011

de încheiere a procedurii antisubvenție privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat
originare din Oman și Arabia Saudită

(2011/834/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 597/2009 al Consiliului din 11 iunie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 14,

după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 3 ianuarie 2011, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a primit o reclamație privind presupusele subvenții aplicate anumitor tipuri de polietilen tereftalat (denumit în continuare „PET”) originare din Oman și Arabia Saudită (denumite în continuare „țările în cauză”), cauzând astfel prejudicii industriei din Uniune.
- (2) Reclamația a fost depusă de Comitetul producătorilor de polietilen tereftalat (PET) din Europa (CPME) (denumit în continuare „reclamantul”), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră, în acest caz peste 50 %, din producția totală a Uniunii de anumite tipuri de PET, în temeiul articolului 10 din regulamentul de bază.
- (3) Reclamația conținea elemente de probă *prima facie* privind existența unor subvenții și a prejudiciului material rezultat din acestea, care au fost considerate suficiente pentru a justifica inițierea unei proceduri antisubvenție.
- (4) Înainte de a deschide procedura și în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din regulamentul de bază, Comisia a notificat guvernele din Oman și Arabia Saudită cu privire la faptul că primise o reclamație documentată corespunzător, conform căreia importurile de anumite tipuri de PET originare din Oman și Arabia Saudită, care fac obiectul unor subvenții, ar cauza un prejudiciu material industriei din Uniune. Guvernele din Oman și Arabia Saudită au fost invitate separat pentru consultări în scopul de a clarifica situația cu privire la

conținutul reclamației și de a ajunge la o soluție de comun acord. În decursul consultărilor, nu s-a ajuns la nicio soluție de comun acord.

- (5) Comisia, după consultarea comitetului consultativ, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾ la 16 februarie 2011, a deschis o procedură antisubvenție privind importurile în Uniunea Europeană de anumite tipuri de PET originare din Oman și Arabia Saudită.
- (6) În aceeași zi, Comisia a inițiat o procedură antidumping privind importurile în Uniune de anumite tipuri de PET originare din țările în cauză ⁽³⁾.
- (7) Comisia a trimis chestionare industriei din Uniune, producătorilor-exportatori din țările în cauză, importatorilor, oricărei asociații cunoscute a fi interesată, precum și autorităților din țările în cauză. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a solicita o audiere până la termenul stabilit în avizul de deschidere.
- (8) S-a acordat o audiere tuturor părților interesate care au solicitat acest lucru și au arătat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate.

B. RETRAGEREA RECLAMAȚIEI ȘI ÎNCHEIEREA
PROCEDURII

- (9) Printr-o scrisoare din data de 12 octombrie 2011, adresată Comisiei, CPME și-a retras în mod oficial reclamația.
- (10) În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din regulamentul de bază, procedura poate fi încheiată în cazul în care reclamația este retrasă, cu excepția cazului în care încheierea nu este în interesul Uniunii.
- (11) În această privință, se menționează faptul că Comisia nu a identificat niciun motiv care să indice că încheierea nu ar fi în interesul Uniunii și că niciun astfel de motiv nu a fost invocat de către părțile interesate. Prin urmare, Comisia a considerat că prezenta procedură ar trebui încheiată. Părțile interesate au fost informate în consecință și li s-a acordat posibilitatea de a prezenta observații.

⁽¹⁾ JO L 188, 18.7.2009, p. 93.⁽²⁾ JO C 49, 16.2.2011, p. 21.⁽³⁾ JO C 49, 16.2.2011, p. 16.

- (12) Unele părți interesate s-au exprimat în favoarea încheierii procedurii. Alte părți interesate, deși erau în favoarea încheierii procedurii, au solicitat o comunicare a constatărilor anchetei.
- (13) Se observă în această privință că Comisia nu a ajuns la o concluzie cu privire la constatările sale și, prin urmare, nu este în măsură să comunice datele colectate înaintea retragerii reclamației.
- (14) Având în vedere cele de mai sus, se concluzionează că nu există motive întemeiate pentru a nu încheia prezenta procedură.
- (15) Prin urmare, Comisia concluzionează că procedura anti-subsvenție privind importurile în Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat (PET) originare din Oman și Arabia Saudită ar trebui încheiată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se încheie procedura antisubsvenție privind importurile de polietilen tereftalat cu un indice de viscozitate de 78 ml/g sau mai mult, conform standardului ISO 1628-5, originar din Oman și Arabia Saudită și clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 13 decembrie 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

DECIZIA COMISIEI

din 13 decembrie 2011

de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat
originare din Oman și Arabia Saudită

(2011/835/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9,

după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 3 ianuarie 2011, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a primit o reclamație privind presupusul dumping în ceea ce privește anumite tipuri de polietilen tereftalat (denumit în continuare „PET”) originare din Oman și Arabia Saudită (denumite în continuare „țările în cauză”), cauzând astfel prejudicii industriei din Uniune.
- (2) Reclamația a fost depusă de Comitetul producătorilor de polietilen tereftalat (PET) din Europa (CPME) (denumit în continuare „reclamantul”), în numele producătorilor care reprezintă o proporție majoră, în acest caz peste 50 %, din producția totală a Uniunii de anumite tipuri de PET, în temeiul articolului 5 din regulamentul de bază.
- (3) Reclamația conținea elemente de probă *prima facie* privind existența unui dumping și a unui prejudiciu material rezultat din acesta, care au fost considerate suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri antidumping.
- (4) Comisia, după consultarea comitetului consultativ, printr-un avis publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*⁽²⁾ la 16 februarie 2011, a deschis o procedură antidumping privind importurile în Uniunea Europeană de anumite tipuri de PET originare din Oman și Arabia Saudită.

- (5) În aceeași zi, Comisia a inițiat o procedură antisubvenție privind importurile în Uniune de anumite tipuri de PET originare din țările în cauză⁽³⁾.

- (6) Comisia a trimis chestionare industriei din Uniune, producătorilor-exportatori din țările în cauză, importatorilor, oricărei asociații cunoscute a fi interesată, precum și autorităților din țările în cauză. Părților interesate li s-a oferit posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a solicita o audiere până la termenul stabilit în avizul de deschidere.

- (7) S-a acordat o audiere tuturor părților interesate care au solicitat acest lucru și au arătat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate.

B. RETRAGEREA RECLAMAȚIEI ȘI ÎNCHEIEREA PROCEDURII

- (8) Printr-o scrisoare din data de 12 octombrie 2011, adresată Comisiei, CPME și-a retras în mod oficial reclamația.
- (9) În conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din regulamentul de bază, procedura poate fi încheiată în cazul în care reclamația este retrasă, cu excepția cazului în care încheierea nu este în interesul Uniunii.
- (10) În această privință, se menționează faptul că Comisia nu a identificat niciun motiv care să indice că încheierea nu ar fi în interesul Uniunii și că niciun astfel de motiv nu a fost invocat de către părțile interesate. Prin urmare, Comisia a considerat că prezenta procedură ar trebui încheiată. Părțile interesate au fost informate în consecință și li s-a acordat posibilitatea de a prezenta observații.
- (11) Unele părți interesate s-au exprimat în favoarea încheierii procedurii. Alte părți interesate, deși erau în favoarea încheierii procedurii, au solicitat o comunicare a constatărilor anchetei.
- (12) Se observă în această privință că Comisia nu a ajuns la o concluzie cu privire la constatările sale și, prin urmare, nu este în măsură să comunice datele colectate înaintea retragerii reclamației.

⁽¹⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 51.⁽²⁾ JO C 49, 16.2.2011, p. 16.⁽³⁾ JO C 49, 16.2.2011, p. 21.

(13) Având în vedere cele de mai sus, se concluzionează că nu există motive întemeiate pentru a nu încheia prezenta procedură.

mai mult, conform standardului ISO 1628-5, originar din Oman și Arabia Saudită și clasificat în prezent la codul NC 3907 60 20.

(14) Prin urmare, Comisia concluzionează că procedura anti-dumping privind importurile în Uniune de anumite tipuri de polietilen tereftalat (PET) originare din Oman și Arabia Saudită ar trebui încheiată,

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Adoptată la Bruxelles, 13 decembrie 2011.

Articolul 1

Se încheie procedura antidumping privind importurile de polietilen tereftalat cu un indice de viscozitate de 78 ml/g sau

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

2011/834/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 13 decembrie 2011 de încheiere a procedurii antisubvenție privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Oman și Arabia Saudită 43**

2011/835/UE:

- ★ **Decizia Comisiei din 13 decembrie 2011 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de anumite tipuri de polietilen tereftalat originare din Oman și Arabia Saudită 45**

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO